UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

L ante A

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

imperatus ⁊ vexillum in arce poſitum. Interdū pro magno
Vñ dicimus iuſtā rem: hoc eſt magnā queadmodū vt bonā
partē ⁊ iuſtā partē: magnā partē. Et bñ doctus valde doct⁹
Ply. Opere iuſto tēpoꝝ noſtroꝝ hiſtoriā orſi. Sic iuſtū plūi
iuſtū exercitū hiſtorici dicūt magnum. Aſco. Iuſtas inimici
tias ꝓ magnas apud Cice. expoſuit. Interdū ꝓ vero. Unde
apud iuriſcōſultos. Qui filiū adoptat interrogat̄ an velit eū
quē adoptat iuſtū ſibi filiū eſſe. i. veꝝ filiū. A iuſtis fit cōpoſi
tum iniuſtus: qui contra ius facit: ⁊ qui iuſtaʒ magnitudinē
excedit. Virg. Iniuſto ſub faſce viandum carpit.

Iuſtitia. inq̄t Ci. eſt habitus aĩ cōi vtilitate ſeruata ſuā cuiq; tri
buens dignitatē. Differt āt iuſtitia a iudicio ⁊ ab eq̄tate: q̄ vt
docet Hiero. iuſticia actio recta. Iuditiū diſcretio boni ⁊ ma
li eq̄tas rectitudo mētis ĩtelligit̄. Iuſtitia ē ĩ his q̄ ſm regu
lā veritatis bñ operant̄: iudiciū nullis q̄ recta deſcriptiōe cū
primis agimus eq̄tas in eo cū ſincera intētiōe deo ſoli ĩ his
que recte gerimus vel iudicamus placere contendimus.

Iuſta. ſacrificia que mortuis ĩpendunt̄: ꝙ iure fierent his qui
de nobis viuentes benemeriti fuerāt. Sal. in iug. More re
gio iuſta magnifice fecerant. Ouid. Hanc quia iuſta ferūt di
xere faralia lucem. Col. lib. vj. Hoc condimento illecte pecu
des fortius iuſta cibariorum conficient.

Iuſcum. ſiue iuſculum. cibarium liquidius quod conſtat vitel
lis ouorum: omphatio iure pingui croco ⁊ cynnamo.

Iurulētus. a. um. qđ ē iuris plenū. Cor. Celſus. Tū res eadē ma
gis alit iurulēta q̄ʒ aſſa: magis aſſa q̄ʒ frixa. Var. Ubi pultem
aut iurulēti q̄d ponebāt a capiēdo catinū noīarūt. Apul. vo ĩ
magie apol. Iuſſulētū nō iurulētū formauit ſic de ennio di
cēs: oñdit q̄liter q̄ſq; piſciū aſſus aut iuſſulētus optĩe ſapiat.

Iuuo. as. iuui. iutū. opē fero. Lac. lib. v. Si eloquētiā ſi virtuteʒ
ingenij: diuinarūq; reꝝ doctrina iuuaſſet. Hinc iuuēcus ⁊ iu
mētū. Interdū iuuare eſt delectare. Virg. Iuuat arua vide
re. Huius cōpoſituʒ eſt. Adiuuo qđ eſt iuxta vel valde iuuo.
Hier. Orationū itaq; veſtraꝝ adiutus auxilio. Hic fit aliud
cōpoſitū Coadiuuo. Frequentatiuū ē iuto. as. a quo adiuto
Ter. in an. At te adiutare oportet adoleſcentuli cauſam.

Iuuamen: iuuatio: ⁊ iuuamentū. idē ſignificant. ſ. auxilium.

Iuuencus ⁊ iuuēca nō tm̄ de boue: ſʒ de hoīe quoq; iuuene in
telligunt̄. Vñ fit per diminutionē iuuenculus ⁊ iuuencula.
Hor. Te ſuis matres metuūt iuuencis: te ſenes proci miſere
q; nuper virgines nupte. Ouid. Graia iuuenca venit.

Iuuenis a iuuādo ꝙ ea etas maxĩe ſit apta ad laborē tolerāduʒ
Et a iuriſcōſultis iuuenes dñr q̄ adoleſcētiū exceſſerunt eta
tē quoad ĩcipiāt ĩter ſeniores numerari. Hinc format̄ cōpa
ratiuū iunior. Col. tñ dixit. Iuueniori examini ſolet accidere

Iuuenile adiectiuū. ſig̃t qđ ē iuuenis: vt etas iuuenilis: a quo iu
ueniliter aduerbiū qđ eſt more iuuenuʒ. Ci. in cato. Et anni
balem iuueniliter exultantem patientia ſua molliebat.

Iuuenilis ēt adiectiuū a iuuene Ply. Sulpitius galla iuuenalē
famam apud principē popinaꝝ penis aucuparet̄ iuuenalem
appellauit diē quaſi a iuuenili etate peculiariter celebrandū
Sueto. de cali. Adiecit diem ſaturnalibus appellauitq; iuue
nalem. Eſt ⁊ iuuenalis nomen proprium.

Iuuenalia: erāt ludi q̄ pro ſalute iuuenū celebrabant̄ Sidonius
Iam vo iuuenalibus peractis quē te ꝓbueris ſequēte in euo
chartis poſterioribus loquemur. Erāt ⁊ ſolemne iuuenalia
cum diane ſimulacra ⁊ imaguncule dicebantur.

Iuuentus etas iuuenilis. q̄ ⁊ iuuenilitas ⁊ iuuēta dr̄. Sal. Ibiq;
iuuentutē ſuā exercuit. Aliq̄ñ ſig̃t multitudinē iuuenū. Ser.
ſulpicius. Licitū eſt tibi credo pro tua dignitate ex hac iuuē
tute generū eligere. Aliq̄ñ ponit̄ pro dea que preeſſe putaba
tur huic etati. Hec eſt hebe iunonis filia ⁊ Herculis vxor: q̄
etiā iuuentas a nōnullis dr̄: queadmodū libertas.

Iuueneſco. iuuenis fio. Lactan. lib. vij. Deniq; confirmatis vi
ribus cepiſſet iuueneſcere.

Iuxta: q̄ñ ꝑpoſitio eſt: ſp ſeperat̄ ⁊ ſignificat apud: ꝓpe. Virg.
lib. iij. Humilis volat equora iuxta. Plau. Iuxta te ſum: tu
ple tuearis opʒ. Aliq̄ñ ſig̃t ſil' ꝯiūctim. Var. de vi. pa. Cū in
terea lucubrādo faceret iuxta ancillas lanā. i. ſil' cum ancillis
Qñ vo aduerbium ſignificat eque ſimiliter: eodē mō. Plau.
dixi tibi mater: iuxta mecuʒ rem tenes. i. eque mecum. Sal.
in iug. Hyemē atq; eſtatem iuxta pati.

Iuxtim aduerbium ſignificat ꝓpe. Sue. in Tibe. Magiſtratib⁹
ꝓ tribunali cognoſcētib⁹ plerūq; ſe offerebat conſiliarium:
aſſidebatq; iuxtim vel ex aduerſo in parte primori.

Ixion nomen proprium fratris phlegie. Ixion auis de vulturis
genere alba ⁊ minor vulture. Suidas ιξος ωχρωνται εις
αγευσιν ωτηνωμ.

Kyrieleiſon. i. dñe miſerere ſunt due dictiones
Nā κυριος ω κυριε in vocatiuo. i. o dñe: ſed
ꝑ k ſonus grecus eſt ꝓnūciādus: qđ per c lati
ni nō potuerūt. idō in abecedario k inſeruerunt
neceſſitate: altera pars eſt verbuʒ ελεεω και
κανονηζεται ουτως μελλον ελεησω
αυριστος δε ελεησα και προστακτικως
ελεεησον ελεησατω ſʒ ne tot vocaliū fiat
colliſio: excludit̄ ε ⁊ ꝑ apoſtrophon dr̄ κυρι ελεησον: et
idō ſacerdotes ad miſſam debēt ꝓnunciare per κ grecū: ⁊ nō
per c latinū: ne maieſtati diuine derogent: qđ ſi ante princi
pem ſeculi facerent: quanto infinitius ante deū: quē tangen
tes deberent vſq; ad vngues pedum contremiſcere.

Labor opera defatigatio. Vir.
Nec me labor iſte grauabit. Dr̄ etiam
labos: ſicut lepos: arbos: honos.

Laboro as. pe. pro. fatigor ⁊ cū labore
ago. Sene. Iugiter fodiendo laborat.
Vñ ⁊ ꝑ tranſlationē laborare ꝓ male
hēre ſumitur ꝑꝑ qđ laborare febre: la
borare podagra dicim⁹. Ply. Succus
eius podagra laborātibus ꝓdeſt. Aliq̄ñ ꝓ angi ⁊ ſollicitū eē.
Ci. D. bruto. Senatū pp̄lmq; ro. de te laborare non ſolū ſalu
tis ſue cā: ſʒ ēt dignitatis tue. Aliq̄ñ pro conari ſicut eius cō
poſitū. Elaboro. Aliq̄ñ ꝓ cōponere colere. Virg. Arte labo
rate veſtes. i. compoſite. Et laboratus ager dr̄ cultus. Huius
cōpoſita ſūt elaboro: qđ ſig̃t conor. Ci. Nihil mihi ita elabo
rādū ē: q̄ʒ vt ꝯſilia nemo ĩtelligat. Illaboro labore vaco. vñ
illaboratū qđ ita ſecernit̄ ab ĩelaboratū: ꝙ ĩelaboratū dr̄ qđ
nō ſatis artificio excultū eſt. Illaboratū vo qđ ſine labore fa
ctū vr̄: illud vitio dari ſolet: hoc laudi. Quintil. de Cic. Cum
interim hec oīa que vix ſingula q̄ſq; ĩtentiſſima cura conſeq̄
poſſet fluūt illaborata: ⁊ illa qua nihil pulchrius auditu ora
tio eſt pre ſe fert tam feliciſſimam facultatem.

Laborioſus hō dr̄ laboris ſuſtinēs. Ci. pro Celio. Vos laborio
ſos exiſtimet q̄bus ocioſis nec in cōi quidē ocio liceat eē. La
borioſus ager in quo laborat̄: ꝙ in eo laborē capiamus ne
ceſſe eſt. Cecil. Durum rus fugite laborioſum. Laborioſum
opus difficile: ⁊ qđ nō ſine labore perficit̄. Hinc laborioſior
ſſimus. Et aduerbiū laborioſiſſime. qđ eſt cū maximo labo
re. Hiero. Sic plato egyptum laborioſiſſime peragrauit.

Laborie. arꝝ. Italie pars illa q̄ vulgo. Terra laboris dr̄. Et labo
rinus cāpus nobilis in cāpania: in quo adeo pinguis terra ē
vt ſtipulā tāte craſſitudinis faciat ꝙ ea ĩcole ꝓ lignū vtant̄:
ſic dictus ꝙ ĩgens labor fit in eo colēdo q̄ppe ſolum hēat ar
duū ope difficile cultu bonis ſuis. Ply. li. xviij. Quantū autē
vniuerſas terras cāpus cāpanus añcedit tm̄ ipſuʒ pars eius
que laborie vocantur. Finiunt̄ laborie via ab vtroq; latere
ꝯſulari que a puteolis ⁊ que a cumis capuam ducunt.

Labo. as. ruo. ⁊ repente cado. Trāſlatio ab arbore ſucciſa que
multis ferri ictibus ſucciſa tandē incipit in caſuʒ ruinamq;
minitari. Ouid. li. xj. me. Iāq; labant cunei ſpoliataq; tegmi
na cere. Virg. labat ariete crebro ianua.

Labaſco. is. labās fio. Ter. in eu. Labaſcit. victus vno vbo q̄ʒ ci
to. Reperit̄ ⁊ labaſcor deponēs ꝓ primitiuo. Var. li. reꝝ di.
Poſtq̄ʒ vidi minima labaſci mentē infirmā populi.

Labor eris. lapſus ſig̃t leniter ſenſimq; deorſuʒ eo. ruo. deficio
morior. fallor. Ci. nō q̄ſi vnū ex hac vrbe miſſum: ſʒ q̄ſi de ce
lo delapſum in hanc vrbem intuent̄. Lact. lib. vj. Aut hoſtili

aliquo impetu diruuntur: aut certe vetuſtate ipſa diſſoluta labunt̃. Hiero. Multi pp ignorantiã hiſtorię labunt̃ errore Liui. li. j. Labẽte deinde paulatim diſciplina. i. deficiẽte. Labi ẽt dicũt hi q̃ i lubrico figẽtes veſtigia ĩ terra ruũt. vñ lapſus Huius cõpoſita ſũt. Allabor. Collabor. Dulabor deorſum labor. Dilabor. Ellabor. Illabor. ĩtrolabor. Col. lib. ij. Ne p̃clu dat̃ humoris illapſus atq; exitus. Inter labor ĩ medio labor Prelabor añ labor. Col. lib. xij. Prelabentis vo tẽporis fuga q̃ fit irreperabilis quis dubitet: Prolabor: vltra labor. Lac. lib. vij. Hinc ẽt ꝓlapſi ſunt ad deliramẽta. Perlabor per me diũ labor. Relabor rurſus labor. Aug. li. viij. cõ. Nec relabebar tñ in priſtina. Sublabor: latenter: aut quaſi labor. Virg. lib. j. ge. Sic oĩa fatis in peius ruere ac retro ſublapſa referri Et hec habent penultimam produ.

Lapſus. us. ruina. Transfert̃ quoq; adeo q̃ nimia ĩfirmitate vł ĩprudentia deliquerunt. Itẽ lapſus ſerpentiũ ꝓgreſſus dicit̃ Virg. At gemini lapſu delubra ad ſũma dracones effugiunt Et lapſus currus vocatur. Idem pedibuſq; rotarũ ſubijciunt lapſus. Lapſus. a. um. participium eſt.

Lapſio. idẽ qꝺ lapſus. ꝓ ruina. Amb. Hierico figura iſtius mũdi in quã de paradiſo hoc eſt hieruſalem illa celeſti eiectus adam pro lapſione preuaricationis deſcendit.

Lapſo. as. frequẽtatiuũ. Aug. li. iiij. cõ. Vidiſti de lõginquo lapſantem in rubrico ⁊ in multo fumo ſcintillantẽ fidẽ meam.

Labile: quod facile labitur.

Labes ruina ſeu dedec⁹ a lapſu. Vir. Hic mihi pͥma mali labes Quñq; dr macła q̃ caſu ſubito lenia ĩfecit. Tractũ ab oleo alio liquore ꝙ in veſtẽ lapſa eã fedet. Trãſfert̃ in hoĩes vituperatiõe dignos. Oui. Lata q̃ ſit vitę labe nouerca tuę. Ci. lib. iij. offi. Hunc tu quas ↄſcientię labes in aĩo cenſes habuiſſe: q̃ vulnera: Huius diminutiuum eſt labecula.

Labefacio rumpo deſtruo. Terẽ. in adel. Oẽs dentes labefecit mihi preterea colaphis tuber eſt totum caput.

Labefacto. as. frequẽtatiuũ. Col. lib. ij. Igit̃ in ope boues arcte iuncos hẽre ↄuenit quo ſpecioſius ĩgrediant̃ ſublimes ⁊ elatis capitib⁹ ac minus colla eoꝝ labefactẽt̃. Ci. ĩ Cato. Qꝺ ſi legere vł audire velletis externas maxĩas reſp. ab adoleſcentibus labefactatas: a ſenibus ſuſtentatas ⁊ reſtitutas repietis

Labicanũ. dr villa labicana. Sic ager labican⁹ dr q̃ ẽ ĩ italia Hic ppłi labici dicti ſũt de q̃b⁹ Vir. li. vij. Et picti ſcuta labici. Liui. li. ij. Labicos pedũ vi cępit. Glauc⁹ minois fili⁹ labic⁹ dict⁹ ẽ a ſcuto militari qꝺ oñdit in italia ἀπὸ τῆς λαβῆς quaꝫ latine anſam vocamus ⁊ manubriũ. a Suetonio in Ceſare: dictũ eſt abſolute in labicano: ſicuti ĩ formiano in tuſculono

Labia ⁊ labra ꝓ eodẽ accipiunt̃. Perſi. Nec fonte labra ꝓlui caballino. Ter. ĩ eu. Labijs demiſſis. Hic labeones ⁊ labrones q̃ labra maiora hñt. Accipiũt̃ ĩterdũ ꝓ marginib⁹ ⁊ extremis oris fluminis lacus fontis ⁊ hmõi: q̃ leni aq̃ motu ꝓluuntur. Hinc labra oris vuarũ ⁊ aliarũ reꝝ extremitates vocamus. Hiero. in exo. Facieſq; illi labrũ aureũ per circuitũ. Eſt ⁊ labrũ ſeu labiũ genus vaſi qꝺ vulgo Tinaciolum dicimus ad lauandũ aptũ quaſi lauabrũ. Ci. Terẽtię. Labrũ ſi in balneo nõ eſt: fac vt ſit. Virg. Sicut aquę tremulũ labris vbi lumẽ ahenis ſole repercuſſum aut radiantis imaginę lunę. Hier. in exo. Facies ⁊ labiũ ęneũ cũ baſi ſua ad lauandũ. Hinc labra ſeu labia vinaria lupinaria ⁊ olearia dicunt̃ in q̃bus lupini condunt̃: ⁊ in quę vina in lacu: oleum in cortina transferuntur. Cato. Oleũ in labrũ primũ ĩdito. Preterea labra plagarum vulnerũ fiſtularũq; extremitates appellantur. A labrum in primo ſignificato fit ſublabro de quo infra.

Labellũ diminutiuũ a labro. Ply. Cineremq; in labellis aqua addita confricant manu: ⁊ conſidere patiuntur.

Labiolum cũ accentu in antepe. diminutiuum eſt a labium.

Labeo. nomẽ iuriſcõſulti a labioꝝ magnitudine ſic dict⁹. Quicũq; ẽt magna labia hñt labeones ⁊ labrones cognominant̃

Labruſca genus vitis agreſtis quę erratica dicitur ꝙ in terrę marginibus ⁊ ſepibus naſcatur.

Labina. pe. ꝓ. lubricũ dr. Hier. ad amicũ ęgrotũ. Sicuti aliquẽ ſecuris ĩceſſibus gradientẽ repẽtino caſu: aut marmoris leuitas aut labina pauimẽti ſubuerſa pedũ tutela ↄtorſit. Eſt etiã hoc noĩe vicus inter Cremonã ⁊ Veronam duabus cladibus romanoꝝ notus: qui antea bebryacus dicebatur.

Labyrinth⁹ ꝑ. y. et ꝑ th. Nã grece λαβύρινθος dr locus viaꝝ ambagib⁹ ĩflexus. Fuerũt aũt q̃ttuor labyrinthi in. iiij. mũdi ꝑtib⁹ in ęgypto primũ ĩ heliopoli. vñ exẽplar ſũpſit ei⁹ quẽ ĩ creta fecit dędalus. Terti⁹ in Lẽno. Quartus in italia quẽ ſibi extruxit porſena rex etrurię ſepulchri cã. Formoſior creticus ꝑplexis parietibus: vbi minotaurus incluſus fuit. Fuit ſtructura ꝓ magna ſui parte ſubterranea ambagibus adeo implexa vt nemo qui intraſſet poſſe inde exire diceretur.

Lac ſuccus maternus quo animalia nutriuntur: dictum a lactẽdo. ꝙ ad motis mãmis infantes alliciũtur. Virg. Et lac ſubducitur agnis: vel quia γάλακ grece.

Lactes płi tñ numero. gñe fę. ſm probũ. Priſ. vo hec lactis declinat. Titi. In ferentina craticula cerebellum lactis agnina. Sũt ãt lactes graciliora inteſtina q̃ tria ſũt tenue ieiunũ pilurus q̃ inuoluunt̃ meſenterio: vt a ſpinę ↄtactu duro munitiores magiſq; ſeptos reddat. Dictę lactes aut pp mollitiẽ: aut pp candorẽ pinguedinis. Nã a lacte denoĩant̃. Probus. Lacte ſũt loca in laterib⁹ ſub vmbilico pubetenus adeo delicata: vt plagã ferre nõ poſſint. Ply. vr̃ ſentire lactes tñ in ouibus ⁊ hoĩbus eẽ. Sic enĩ li. xv. ſcribit. Ab hoc ventriculo lactes ĩ oue ⁊ hoĩe ꝑ q̃s labit̃ cib⁹ Sũt ẽt q̃ dicãt eẽ mẽbranas q̃ ⁊ omẽta q̃bus coherene ĩter ſe ĩteſtina. Et hi moti ſunt pp pinguedinẽ cũ omentũ nõ ſine pinguedine ſit. Ply. li. xj. Ventriculi atq; ĩteſtina pingui atq; tenui omento integunt̃. Quidã ꝓ ĩteſtinis pinguib⁹ accipiũt. vñ Perſi. Emeris auriculas pulmone ⁊ lactib⁹ vnctis. Plau. in Cur. accepiſſe vr̃ ꝓ ĩteſtinis gracilioribus per quę labit̃ cibus ꝙ cibum alliciant. Ita tibi inquit vacuitate venio laxis lactibus.

Lactiaci ſũt q̃ circa vmbilicũ calce ꝑcuſſi ſũt: qr ea pars delicata ⁊ mollis eſt: aut qr inteſtina circa vmbilicũ eſſe noſcuntur.

Lactarius. a. um. qꝺ ex lacte eſt confectũ: vulgo lacticiniũ dr: vt opus lactariũ. Quñq; lactariũ dr qꝺ ex ſe lac ꝓducit. Ply. Tithymallũ nr̃i herbã lactariã vocãt: alij lactucam caprinam. Var. Dandũ bubus lupinũ ⁊ lactarijs medica ⁊ cytiſum.

Lactarius. rij. q̃ cibos ex lacte ↄficit. Spartianus in heliogabalo. Dulciarios ⁊ lactarios tales habuit: vt q̃cunq; coq̃ de diuerſis ędulijs exhibuiſſent: vel ſtructores vł pomarij illi modo de dulcibus modo de lactarijs exhiberent.

Lacteus. a. um. qꝺ ex lacte eſt: qñq; candidum ſuauem ſucculẽtumq; ſignificat: vt colla lactea. Et lacteus qui lacte alitur.

Lacticinia. cibi ex lacte facti.

Lacti phagi q̃dã ſcythię ppłi qui ⁊ Galactophagi dñr.

Lacteo es. lac ſugo. qꝺ ꝓprie filioꝝ eſt. Hiero. in Deutero. Iuuenem fił ac virginẽ lactentẽ cũ hoĩe ſene. Hinc lacteſco. is.

Lacteſcere ẽ in lac ↄuerti: ſeu lacte ĩpleri. Ci. li. iij. de nã. Diſſere cib⁹ matrũ lacteſcẽ ĩcipit. Ply. li. xj. Aſinę pͥgnãtes ↄtinuo lacteſcũt. Virg. li. j. ge. frumẽta lactẽtia dixit. i. lacte plena.

Lacto. as. lac pͥbeo. qꝺ proprie matrũ eſt: per tranſlationẽ ſignificat aliquem per blandicias allicio atq; decipio. Ter. in an. Niſi me lactaſſes amantem ⁊ falſa ſpe producens. Hinc ablacto quod eſt a lacte remoueo.

Lactuca a lactis copia dicta eſt: ꝙ abundantia lactis exuberet. Ply. li. xix. Quę miconis vocat̃ a copia ſoporiferi: q̃q̃ oẽs ſomnũ parere credant̃ apud antiquos italię hoc ſolũ genus charꝝ fuit: ⁊ iõ lactucę nomẽ adeptę. Lactucaꝝ plura ſũt gña Sũt enim lactucę cecilię: cappadoces: thateſiacę: paphia ſiue cypria: ⁊ ſeſſilis. Lactucaꝝ criſpas cappadocas vocant. Seſſiles quę lacte per terram diffunduntur.

Lactucula quãuis videatur diminutiuũ a lactuca: tamen alia eſt herba habens lac.

Lactucinij. ſũt cognomia romanoꝝ ꝓcerũ: a lactucis deducta.

Lacio. is. lacui ⁊ lexi ſm Priſ. Lacitũ ⁊ lectũ ſigt in fraudẽ duco a lax qua fraus dr. Huius cõpoſita ſũt. Allicio. delicio. elicio. illicio. oblicio. pellicio. ex q̃bus ſiũt frequẽtatiua: allecto. delecto. electo. illecto. oblecto. pellecto. Et primitiua q̃dẽ hñt duo pͥterita ⁊ duo ſupina queãdmodum lacio q̃uis nõnulli

ab elicio elicui ſolũ velint formatũ eſſe. Nam electo as. a ſupino electũ qđ ab elexi formať cũ alias a preterito elicui fiat ſupinũ elicitũ a quo elicito. as. Plau. in aſi. Ibi aduerſum at ꝗ electabo quicq̃d illud ſit. Terẽ. in phor. Is ſenem per epiſtolas pellexit modo non montẽ auri pollicens. Liui. in laudania. Te illo aſiatico ornatu fluens pellicuit.

Lacer ꝛ lacerꝰ a. um. pe. cor. dilaniatꝰ. Lacer a veteribꝰ dicebať q̃ auribꝰ curtatus erat ĩlacerũ qđcũq; corpore ĩminutum.

Lacero. as. dilanio. ſepius vulnero ꝛ q̃ſi p mẽbra diſcido. Tractũ a laniſs q̃ diſcindẽdo corpora dilaniãt. Uir. Quid miſer eneã laceras: Huius vbi cõpoſita ſũt. Delacero. qđ ẽ deorſũ lacero. Plau. i cap. Qui me meãq; rem qđ in te vno fuit tuis ſceleſtis faſcidicis fallaciſs delacerauiſti. Dilacero varie lacero. Lac. li. j. In q̃bus ipſe poſtea dilaceratus ꝛ captus eſt.

Lacerna. virilis veſtis fimbriata ꝛ fere militaris quę grece chlamis noiať. dicta ꝙ capitio minor ſit a lacerãdo. Lacerũ eniȝ dicimus quicq̃d corpore ĩminutũ eſt. Hęc vtrinq; indui poterat ꝛ ex vtraq; parte reici. Iuue. Criſpinus tyrias humero reuocãte lacernas. Erant apud veteres lacernę albę quibus vtebantur in ſpectaculis: erant coccinię erãt militares. Et a lacerna fit lacernatus: ſicut a tunica tunicatus.

Lacęna etiam genus veſtimenti.

Lacerta ſerpẽtis gñs cuius duo ſũt gña. Altera ẽ maior ꝛ lacerta viridis dr. Altera minor: hãc zygnida q̃dã: aliſ calciden vocãt. In vtroq; gñe maſ. lacertꝰ dr: dictus ꝙ pedes hẽat ad ſilitudinẽ noſtrorum lacertorum. Uirg. Nunc virides etiaȝ occultãt ſpineta lacertos. Ply. lib. viij. Lacerbi arabię cubitales.

Lacertꝰ ſerpẽtis gñs: de quo mõ. Itẽ gñs piſcis idoneus ad ſalſamẽta. de quo Mar. Cũ ſaxetani poniť tibi cauda lacerti. Et in noie brachiũ dr a cubito ad manus vertebra. Ouid. li. j. me. Laudat digitoſq; manuſq; brachiaq; ꝛ nudos media plus parte lacertos. Et qm̃ lacerti muſculoſi ſũt ꝛ compacti pulpaſq; habent duras ex ſe lacertus formauit adiectiuum. Lacertoſus. a. um. pro toroſo rubuſto ac valido. Col. lib. vij. Feminibus lacertoſis: cruribus compactis. i. dura carne et toroſa neruorumq; collecta catenis.

Lacedęmon. cum diph. in pen. Iouis filius. a quo hęc lacedęmon vel lacedęmonia ſm latinos pelopõneſi vrbs Menelai regia: cuius ciues lacedęmones ꝛ lacedęmoniſ dicuntur. Uege. lib. iij. Athenienſes ꝛ lacedęmones ac macedonas rerum potitos. Uirg. lib. vij. At non ſic phrygius penetret lacedęmona paſtor. Hęc alio nomine ſpara dicta eſt.

Laconia. puincia in pelopõneſo q̃ ꝛ Oebalia ꝛ lacedęmonia ab aliq̃bus dr. Hinc lacon. maſ. gñis. ꝛ lacęna fęmi. Nec ĩueniť lacenus p laconico: habetq; lacęna diph. in pen. Uirg. Nec tibi tyndaridis facies inuiſa lacęnę. Sta. lib. vj. the. Tandeȝ inſperatus mida de plebe laconum. Hinc ꝛ laconicus. a. um. vt ager laconicus. Silr laconus. a. um. Uirg. lib. iiij. Uirginibus bacchata lacęnis. Pauſonias aũt li. ij. σπαρτη δὲ θυγατηρ τοῦ ευρώτου ενθεν ονομα πολεως πελοπον νησου αμυκλας δὲ ην υιος του λακεδαιμονος γενομενων δὲ αμυκλα παιδων υακινθον μεν νεωτατον τοῦ ειδος καλλιστον.

Laconicũ. ſubſtantiuũ poniť p loco orbiculari ambitu in ſe recuruo in balneis in q̃bus ſudor eliciť ſicco colore: vt docet Celſus li. ij. ꝛ Uictr. li. v. p̃cipit laconicũ ſudatiõeſq; ꝯiungi debere tepidario. Eſt eñi fornacula ex terra ꝛ tegulis mãmatis addito tormẽto ꝯcinnata q̃ ĩcluſo igne p ſpiracula parua calefit per prefurniũ. Hãc ſub noĩe hypocauſti multi ſignauere. Nã hypocauſtũ vaporariũ interpretamur. Frequentabatur laconicũ a crudis vti per deſudationẽ extruderetur q̃cq̃d excremẽtitiſ ꝛ ſudorifici humoris. Unde col. in ꝓlogo. Mox deinde vt apti veniamus ad ganeas quotidianã cruditatem laconicis excoquimus ꝛ exuto ſudore ſitim q̃rimus. Dictũ laconicũ ꝙ eo lacones peculiariter vterentur.

Lacon. onis. pe. p. q̃ ex laconia eſt. Grece λακων. Quo noĩe ẽt ſignificatur celer. Et lacęna fęminini generis.

Lacydes. pen. cor. phs cyreneus qui athenas ꝓfectus nouę academię p̃nceps extitit. Arceſileq; ſucceſſor appellatus eſt Oeconomicus q; rei familiaris curã magnã habebat.

Laceſſo is. laceſſiui: ꝛ laceſſi p ſyncopen: ꝛ laceſſiſſe ꝓ laceſſiuiſſe: ꝛ laceſſerũt ꝓ laceſſiuerũt. Ci. Hos ego ſermones q̃ ꝛ multi ſũt ꝛ tuã exiſtimationẽ vt ſentio nõ offendũt: laceſſiui vnq̃. Lac. li. v. Omitto eos q̃ prioribꝰ eam tẽporibus ne q̃cq̃ laceſſerũt. Sigt ãt laceſſere lacerare: ſiue ad lacerãdũ ire. Sal. Pridie legiões ĩ mõte poſitas laceſſiuit. Gñatim tñ ꝓuocare ad q̃cq̃ faciendũ vel ad irã vel ad certamen ſigt: vt ſit cũ q̃s lacerať pulſatur vel tangitur: ſiue ĩpellitur ſcripto voce verbo facto. Cice. Cornifi. Sic igitur facies: meq; amabis ꝛ ſcripto aliquo laceſſe. Ego eñi rñdere facilius poſſem q̃ ꝓuocare. Uirg. Efficiam poſthac ne quẽq̃ voce laceſſas. Sal. Poſtremo diſſimulandi cã: ꝛ ſiue expurgandi ſicut iurgio laſſitus foret in ſenatum venit. Col. lib. ij. Nunq̃ ſtimulo laceſſat iuuencũ: quẽ reſte tractũ calcitroſum etiam reddit.

Lachanum. penultima correpta. dictio gręca λαχανον. qua omne genus oleris comprehenditur. Hora. ad porri et ciceris refero laganiq; catinum.

Lacanopoles. penultima producta. holerum venditor. Lachanopolion. locus vbi venduntur holera.

Laganũ vo p. g. aliud ſigt. Sũt eñi lagana vt inq̃t Acron q̃dam q̃ſi mẽbranulę ea farina ꝛ aqua quę iure pingui cocte ꝛ caſeo pipere croco cynnamomoq; ꝯditę in cibis dantur.

Lacheſis pe. cor. vna ex parcis eſt q̃ de nobis ſortitur. Nam ſortiens latine interpretari põt. De hac in dictione Atropos dictum eſt. Michalus aũt grãmaticus λαχεσις δὲ λεγεται απο του λαγχανειν φυεται γαρ ανθρωπος υπο κληρω εν χερσιν πραξομενων.

Lacinię ſũt in veſtimẽto partes extremę ꝛ ceſurę particulatim ꝯciſę decoris cã vulgo frappe dñr. Uñ laciniata veſtis: ꝛ aduerbiũ laciniatum qđ ſignificat particulatim ꝛ per flexuras. Apul. Nõ laciniatim diſperſo: ſed cuneatim ſtipato commeatu difficultates illas trãs abiremus. Col. lib. viij. iubet pecus egrotũ diſtribui in lacinias. i. in particulas ſeparari vt faciliius conualeſcant. Nam diſcreta aĩalia ꝛ in partes diuiſa in lacinias ſegregata dicuntur. Item lacinia genus fungorum qui ſub ruſi circa caſtanearum radices erumpunt.

Lacinioſus. a. um. accipiť ꝓ flexuoſo ſinuoſoq; Hier. ad Theophilũ. Lacinioſus ꝯ nos ſermo ꝓtractus eſt. Ab eodẽ diſputatio lacinioſa dr pro tortuoſa ꝛ ĩplicata ab Apuleo. Conuallis lacinioſa ꝛ alexandria fuit lacinioſa anguloſo procurſu.

Lacinium: promontorium italię inter adriaticuȝ ꝛ ioniũ a quodam latrone ibi ab Hercule interempto qui lacinius vocabatur quia boues fuerat predatus.

Lachryma a gręco ꝙ illi δακρυον vocant. d. in. l. mutata. ſicut ꝛ. l. in. d. mutať vt Medius fidius. i. ꝓ iouis filiũ: ꝛ meditor pro melitor. Sũt tñ qui negent hoc nomen gręcũ eſſe ſed latinum tm̃: vt ſint lacrimę dictę quaſi lacerimę: qm̃ ex animi laceratione lacrimę citantur. Uſus tamen obtinuit: vt cum h. ſcribatur. Cuius diminutiuum eſt lachrymula. Teren. in eu. Una me hercle falſa lachrymula.

Lachrymabile dignũ lachrymis: cuius ꝯ[illegible] eſt illachrymabile.

Lachrymo. lachrymas effũdo. qđ [illegible]d vites ẽt [illegible] ãſſerť. Lac. Caudice deſecto lachrymat ſua gau[illegible]ꝰ palmes. Huiꝰ cõpoſita ſũt Collachrymo. Ter. i an. Triſtis interim nõnunq̃ collachrymabat. Delachrymo deorſuȝ lachrymo. Col. li. v. Ut in terrã potiꝰ deuexa q̃ ĩ germĩe delachrymet. Illachrymo: valde lachrymo. Uir. li. i. ge. Et meſtũ illachrymat tẽplis ebur. Suplachrymo. Col. li. v. Optimũ ẽ igiť medio fere ĩternodio ſubſidiariũ tõdere palmitẽ deuexãq; reſectionẽ facere poſt gẽmã ne ſuplachrymet ꝛ germinantẽ cęcet oculũ. Eſt ꝛ lachrymor deponẽs: ſignificationis actiuę. Hier. Mihi narrare ante preſepiũ vbi plurimũ lachrymata es non debueras.

Lacus. ſcdę ꝛ q̃rtę declinationis. Locus ꝓfundus cũ aquis perpetuis ibidẽ natis qui efficit riuos ꝛ flumina. Stagnũ tẽporalem ibi aquã ſtagnantẽ hȝ quę plerunq; hyeme colligi ſolet ęſtate ſiccari. Item lacus dr locus qui ꝯtinet muſtũ prelo ex vinaceis expreſſum ꝛ tranſmittit vt in dolia condať. Nã prelum proprie trabs eſt qua calcantur vuę. Col. Anteq̃ plo

vinaceo ſubijciant̄ de lacu ꝗꝫ recentiſſimū addito muſtuꝫ in amphorā nouam:eāqꝫ oblinito ⁊ īplicato diligenter. Oui.j. faſ. Premia de lacubus,prima muſta tuis. Ply. Ipſe vindemias colligo ſi tñ colligere eſt nōnunꝗꝫ decerpere vuā torculum inuiſere guſtare de lacu muſtū grece λακκος latine lacus. Vñ leneus bacchus ⁊ lenobates vuę calcator. Itē lacus in ędificijs plana trabs vel tabulatū quo rectoꝝ ac camerarū ſuperiora ornant̄. Lucil. Reſultantqꝫ ędeſqꝫ lacuſqꝫ. Silr lacus carcer. Hier.in ge. Innocens in lacum miſſus ſum. A lacus fit diminutiuum lacuſculus. Col. Oportet habere lacuſculos tam multos ꝗꝫ poſtulabit modus.

Lacuna.pe.ꝓ.a lacu fit ⁊ eſt aquę collectio quā alij lamā:alij luſtram noīant. Virg.li.j.ge. Pręſertim incertis ſi mēſibus amnis abundās exit ⁊ obducto late tenet oīa limo. vñ cauę tepido ſudāt humorę lacunę. Ubi Ser. Lacunę ſūt foſſe in qb⁹ collecta aqua ſtare ꝯſueuit. Lacuna ēt đr foſſa ad ſiccandos agros parata. Idē ⁊ rotę ſolidā in glaciē vertere lacunę. Itē vallecula ſuperioris labri per ſilitudinē lacuna vocatur a lactantio. Huius diminutiuum eſt lacunula.

Lacunar.pe.ꝓ.diminutiuū a lacus:⁊ accipitur pro trabe. Sue. in nero. Lacunaria quę noctu ſuꝑ dormientē laxata machina deciderent parauit. Hoc etiā laquęar ⁊ laquęariū per antiſtichon. Virg. Dependēt lychni laquearibus aureis.

Ladon.fluuius arcadię:de quo Ouid.lib.j.me. Donec arenoſi placidum ladonis ad amnē venerat Aphthonius in rhetoricis δαφνην δε θυγατερα φησι του λαδωνος ποταμου και καλλιςηνοτι.

Ladanum eſt quoddam pingue ladę hęrbę inſidens. Hęc autē hęrba naſcitur in cypro.

Lędo.is.ſi.ſum.cū.ę.diph.ſignificat ꝯtumelia afficio.ſumptum a gręcis qui lędoriam ꝯtumeliam vocant:ſed per oe. Transfertur tñ ad omne genus offenſionis. Et ꝯſtruitur modo cū accuſatiuo. Virgi. Ab te ne frigora ledant Mō cum datiuo Terē. ille clęmens placidus nulli lędere:arridere omnibus. Huius compoſita ſunt. Allido. Collido. Elido. Illido. Oblido. quę habent pe.pro.de quibus locis ſuis.

Laertes.nomen patris vlyſſis. Sed tamen laertius non autem laertes.ę.poſſeꝫ multos auctores citare:ſed ſufficiat Sophocles in tragędia illa quę maſtigaphoros īſcribitur. αει μεν ω παι λαερτιου δεδορκασε πειραντιν εχθρων αρπασαι θηρωμενον.

Laerte.es.nomen vrbis cilicię.

Laertius nomen hiſtorici qui de phoꝝ vita ſcripſit.

Lęmargia cū accētu ī pe.a nr̄is īgluuies đr. Lęmarg⁹ guloſus.

Lęna.veſtis lanea:vt Varro ait habitus duplicis ⁊ auguralis amictus quę ſuper cętera veſtimenta imponebat̄. Nonius docet eſſe veſtem militarem. Virg. Tyrioqꝫ ardebat murice lęna. Gręci clęnam dicunt vbi.ch.abijcitur.

Lętus hō:qui hilaritatē quā intus habet etiam vultu oſtendit a latitudine mentis vt quidā putant. Nam qui gaudiū aſpectu ꝓmunt dilatare quodā modo faciem vidētur. Virg. Imperio lęti parent: Lętas ouęs dicimus quę bona ſunt corporis habitudine atqꝫ pinguedine. Inanimata vō lęta dicunt̄ quę aſpectu homines lętificant vel quę pinguia ſunt. Virg. Quid faciat lętas ſegetes: Et lętum legumen: ideſt fertile. Idem. Unde prius lętum ſiliqua quaſſante legumen. Lęta vero prata: lęta domus quę lętos nos faciunt. Lętum ſine diph.ſignificat mortem.

Lętor.gaudeo delectationē capio: ſꝫ extrinſecus cū gaudere fit intrinſecus:ꝗꝫuis ſępe ꝯfundant̄. Terē.in heau. Ego nō tam meapte cā lętor ꝗꝫ illius quā ego ſcio honore quouis dignā Conſtruitur mō cū ablatiuo mō cum genitiuo. Virg.lib.xj. Nec veterum memini lętorue malorū. Mō cum datiuo:vt mihi gaudeo:tibi lętor. Modo abſolute. Amb. Fides dñica lętabatur. Hinc fit compoſitum collętor ſimul lętor.

Leto.as.lętum facio. Actius. Et te vt triplici lętarem bono. Eſt ⁊ lęto.as.ſine.h.in alio ſignificato.

Lętifico.as.lętū facio. Plau. Ita meū cor ħ anus lętificauit mō

Lętiſco.is.lętus fio. Siſen li.iiij. Utrū ne dij cultu erga ſe mortalium lętiſcant:an ſupernę gentes humanā negligant.

Lętitia eſt exultatio animi gaudio efferuentiore propter euentum rerum expetitarum. Ci. Lętitia opinio recens boni pręſentis in quo efferri rectum videatur.

Lętitudo idē quod lętitia. Actius. Quanta in venando affectus eſt lętitudine.

Lętabilis.idem quod lętus a quo illętabilis nō lętus triſtis.

Lętamē:fimus q̄ ꝑ agros iacit̄.ꝙ lętas.i.pingues ſegetes faciat

Lęuis ⁊ hoc lęue cū diph.ſigt qđ tactu aſperū nō eſt idqꝫ auctores dicūt īoffenſū lubricū ⁊ teneꝝ:vt ſūt oua volucrū. Perſi. Troſulus exultat tibi ꝑ ſubſellia lęuis. Hier.in ge. Noſti ꝙ Eſau hō piloſus ſit ⁊ ego lęnis. Lęnis ſine diph.aliud ſigt.

Lęuitas ē aſꝑitati ꝯ̄ria. Mar. Lunarē circulū ingreſſa vgo conſpicat̄ globoſum ꝗdā tenerūqꝫ corpus e ſuperni erroris lęuitate cōpactū īſtar ſpeculi ꝑnitentis. Apul.de Socratis demonio lęuorē ſiue leuitatem cū dixiſſet adiecit lubricam.

Lęuor idē qđ lęuitas hoc eſt cōplanatio ⁊ terſitudo. Ply. Spectantur in chartis tenuitas denſitas candor:lęuor.

Leuigo.a.pe.cor.cōplano polio quaſi lęuę ago. Ply. Sunt quidam in eo genere molliores qui ⁊ cote lęuigant. Idem li.xiij Scabricia charta lęuigatur dente.

Lęuo.as.idem quod lęuigo. Sta.lib.j.the. Pars teretes lęuare manu ac diſponere menſas.

Lagari verſus dicūtur qui medio claudicant pede ſicut Myurim qui poſtremo ⁊ acephali qui a breui ſyllaba incipiunt.

Lagęos vua quę ⁊ lęporaria dicitur. Virg.lib.j.geor. Et paſſo pſytia vtilior tenuiſqꝫ lageos.

Lagois pe.pro.genus auis quę leporinas habet carnes. Nam λαγος apud gręcos lepus eſt. Eſt ⁊ genus piſcis. Hora.in Ser. Nec ſcarus aut poterit peregrina iuuare.

Lagotrophia:leporaria loca ī qb⁹ lepores alunt̄: vt ē apđ Col.

Lagęna.cū.oe.diph.gñs vaſis teſtacei non tā ad aquā ꝗꝫ ad vinū ⁊ alios vſus accōmodatū. Hier.in li. Rx. Ali⁹ portās lagęnā vini. Col. Oīs ſpurcitia cū ſpumis eximat̄ q̄ decocta cum iā craſſa fuerit ꝗꝫ defrutū refrigeret̄ ⁊ bñ picatis lagęnis cōdat̄. Et li.iudicū. Ceperūt bucinis clangere ⁊ cōplodere inter ſe lagęnas. Fiebāt lagęnę ope figulino vt oſtēdit Eſaias cū ait. Et cōminuunt̄ ſicut ꝯterit̄ lagęna figuli ꝯtritione ꝑualida: ⁊ inuenietur de fragmentis. Ut iſta in qua portet̄ igniculus de incendio:aut hauriantur parum aquę de fouea.

Laguncula diminutiuum parua lagęna. Hiero.in Eſaia. Decē iugera vinearum facient lagunculam vnā qui a triginta modij ſementis facient modios tres.

Lagophthalmos đr in oculis eū ſuperior palpebra nō deſcēdet Cui vitio contrarium eſt. Ectropiū cum inferior palpebra parum ſurſum attollitur:nec cū ſuperiore cōmittit̄. Dictum a leporibus quę apertis oculis dormire conſueuerunt.

Lagonomponos ilioꝝ dolor:q̄ ſane alius eſt quā laterū hoc eſt pleuritis. Ilia enim gręci vocant λαγονας κενεωας.

Lais.idis.nomē ꝓpriū famoſiſſimę meretricis q̄ a ſcriptoribus corinthia dicta ē:qꝛ corīthi habitauit. Ad quā ꝓꝑ pulchritudinē ditiores hoīes ex oī ḡcia ꝯueniebāt:nec q̄ſpiā admittebat̄ niſi q̄ dabat qđ popoſcerat. Oui. Mlta lais amata viri.

Laicus.a.um.pe.cor.qđ cōe eſt ⁊ nō ſanctū. Hiero.li. Rx. Nō habeo laicos panes ad manū ſed tñ panem ſanctum.

Lallare q̄dā dicūt eē more īfantiū blādiuſculis vocib⁹ loq̄. Alij lallare ꝓprie dñr īfantes q̄ irati matrū māmas ſuggē renuūt

Lamę.rupium fracturę.

Latmius. mons ionię notus fama. Endymionis a quo ⁊ ipſe Endymion latmius eſt dictus. Ouid.lib.iij.de arte. Latmius endymion non eſt tibi luna rubori.

Lamię.mulieres q̄ ſtrigū īſtar īfantiū ſanguinē ſuggūt:ſiue ipſę ſtrigis. Hor. Neu prāſę lamię pueꝝ vinū exhat aluo. Apul. li.j.de aſi. At ille olore ſpurciſſimi humoris ꝑcuſſis quo me lamię ille īfecerāt aſpernat̄. Itē lamię dicebant̄ nobili familia ortę. Erat enim romę quędā familia nobilis helioꝝ a Lamo antiphatis patre ⁊ Leſtrygonū rege q̄ formijs regnauit ortū hñs:a quo lamiacus.a.um. vt bellum lamiacū: vt apud Hiero.lib.ꝯ̄ Ioui. vñ ⁊ lamię cognomen nobilibus inditū ē

quod vulgo lamiũ genus vocabat̃. Hor. Heli vetuſto nobilis ab lamo. Iuue. Hoc nocuit lamiarũ cęde: lamia ẽt ĩſignis meretricis nomẽ fuit. Et lamia aĩal eſt faciem p̃tendens mulierem ab inferiori parte pedes equinos. Vñ apud Hiere. pphiam. Sed ⁊ lamię nudauerũt mãmas: lactauerunt catulos ſuos. Et in Eſaia. Ibi cubauit lamia ⁊ ĩuenit ſibi requiẽ.

Lamina pe.cor. Vide in dictione bractea.

Lambrus. fluuius in ciſalpina gallia: quẽ padus defert in mare adriaticũ: vt ait Ply. A quo lambrani dicti ſũt eius accolę Sue. in cęſa. Per lambrunos ⁊ tranſpadanos duxit.

Lãbo.is.lãbi.lãbitũ ſm Priſ. Lucil. li. xiiij. Iocũda ſqꝫ puer qui lamberat ore placẽtas. Hier. p̃teritũ lãbui poſuit li. Iudicuꝫ. Inter cẽtis viris q̃ lambuerũt aq̃s liberabo vos. Eſt ãt lambere lingere hoc ẽ lĩgua aliq̃d ſuauiter tãgere canes bibẽtes Hier. ad Iulianũ. Diuitẽ purpuratũ gehẽne flãma ſuſcepit: lazarus paup ⁊ plenus vlceribꝰ cuiꝰ carnes putridas lãbebãt canes .i. lingebãt. Idẽ li. Iudi. Qui manu ⁊ lingua lãbuerint aq̃s ſicut ſolẽt canes lãbere ſeperabis eos ſeorſum .i. bibere. Virg. p tangere poſuit. lib. iij. Attollitqꝫ globos flãmaruꝫ et ſydera lambit. Interdum ſumitur pro leniter fluere. Hora. lib. j. car. Vel quę loca fabuloſus lambit idaſpes.

Lamentor voce q̃rula triſtiqꝫ or̃one damnũ ac dolorem teſtor. Ter. in an. Quę tũ mihi lamentari p̃ter cęteras viſa eſt. Idẽ in phor. Mõ vidi quandã virginẽ huic vicinię miſerã ſuã matrẽ lamẽtari mortuã. Ci. li. tuſ. p lamentatõe dignũ aliq̃d mõſtrare poſuit cũ inq̃t. Nã hęc quidã vita mors eſt quã lamentari poſſem ſi liberet. Eſt ⁊ lamento as. Hier. in Eſdra. Et qui pręſidebant cũ vxoribus lamentabãt eũ. Hinc lamẽtatio quę ẽ vt Ci. lib. iiij. tuſ. ęgritudo cum heiulatu.

Lamentabile quod eſt dignum multa lamentatiõe. Virg. Troianas vt opes ⁊ lamentabile dignum.

Lampas gręca dictio ẽ cuiꝰ actũm ꝓtulit. Virg. Princeps ardẽtẽ ꝯiecit lãpada turnus. Ab hoc actõ format̃ noĩatiuus lampada.ę. Hier. in ezech. Quaſi aſpectus lampadarꝫ. Eſt autem lampas ignis aut ſolis ſplẽdor λαμπω ſplẽdeo. Frequenter tñ ſumitur pro inſtr̃o in quo ignis in oleo lucet.

Lampſacus. pe.cor. nomẽ vrbis in littore belleſpõti in ora aſiatica. Hic lãpſacenꝰ a.um. Vñ caron hiſtoricus ⁊ adimãtbus ⁊ anaximenes ⁊ metrodorꝰ epicurij ſodalis lãpſaceni fuere. ipm ẽt epicurũ lampſacenũ dicũt diu lampſaci verſatum.

Lana q̃ de ouibus dedicit̃: ď ⁊ lanitiũ: vt inq̃t Ser. ſicut fuga ⁊ effugiũ. Virg. lib. iij. Sit tibi lanitiũ curę primũ aſpera ſylua Hinc lanęus.a.um. qđ ex lana eſt: vt pannus lanęus.

Lanarius qui lanam curat. Plau. in aul. Stat fullo: phrygio. aurifex lanarius.

Lanificus. qui lanę artẽ exercet: ⁊ lanificiũ: lanę opificium.

Lanaris ⁊ hoc lanare. quod habet lanam. Var. lib. ij. de re ruſ. Nos qui pecus paſcimus lanare.

Lano.as. itus lanã ponã: ſeu lanã habeo. Unde lanatus.a.um. Col. li. vij. Cãnabiniſqꝫ funibꝰ cornua iuuencorꝫ ligato: ſꝫ laquei q̃bus cõplurant̃ lanatis pellibus ĩuoluti ſint ne tenera frõte ſub cornua ledãt̃. Idẽ li. viij. Iõ niſi lanatas oues emi non opꝫ. Et lanatus dictus fuit capitolinus magiſter ęquitũ Silr̃ lanatę vuę aĩę dictę ſunt qđ caneſcunt lanugine.

Lanerum veſtimenti genus ex lana ſucida confectum.

Lanugo. pe. p. tenera pilatio a lanę ſilr̃itudine q̃lis ĩ adoleſcẽtiũ genis ⁊ in pomis q̃buſdã cernit̃. Col. li. iij. Lanatam quoqꝫ amineã q̃dã maxime ꝓbant q̃ hoc vocabulũ non iõ vſurpat ꝙ ſola ex oĩbus amineis verũ ꝙ pręcipuę caneſcit lanugine

Lanoculus qui lana tegit oculi vitium.

Lanius ſeu lanio. q̃ carnes in carnario vendit ppl̃o a laniandis pecoribus ꝙ eas ꝯcitat lanietqꝫ. Pla. in cap. Dij immortales vt ego collos ꝑtruncabo tergoribus: quãta pnis peſtis veniet: quãta labes larido: quãta ſumini ab ſumendo: quãto callo calamitas: quanta laniſ laſſitudo quanta porcinariſ.

Lanium carnarium. hoc eſt locus vbi carnes venduntur.

Laniena. officina in qua fiunt ac vendũtur carnes ⁊ vulgo macellum dicitur. Plau. Per myropolia ⁊ lanienas circũqꝫ argentarias rogitando ſum raucus factus. Accipitur etiam laniena pro ipſa laceratione a laniando.

Lanionius.a.um. qđ ad laniũ ſpectat. Unde lanionię menſę: in quibus ſcinditur caro. Sue. in Clau. Carnificem ſtatim acciri cum machęra menſaqꝫ laniona flagitauit.

Lanio.as. ſcindo. Virg. li. iij. ge. Ipſiqꝫ ſuos iã morte ſub ęgra diſciſſos nudis laniabãt dẽtibus artus. Per trãſlationẽ ſumit̃ pro infamo. Hier. in prologo Eſdrę. Quid interpręteм laniant. Huius compoſitũ eſt. Dilanio pro diſcindo.

Laniſtę dicti ſũt q̃ laniãdis p̃ſunt gladiatoribꝰ. Hi familias domi ad gladiaturã exercẽdã hẽbãt inſtitueret ⁊ mox parare: vendẽ ſolebãt munerarijs. Iuue. Hic plaudat nitidi p̃conis filiꝰ ĩter pinnirapi cultos iuuenes iuueniſqꝫ laniſtę. Hĩc laniſtę auiũ dicti ſũt a col. q̃ aues certaminibus pręparabant.

Lancera a latitudine ferri dicta eſt: vel quia gręce dicitur η λογχη του λογχης teli genus longiſſimum: Hiſpanica dictio non latina vt Gel. teſtatur. Hanc olim luculli lucullеam appellarunt. Huius diminutiuum eſt lanceola cum accentu in antepe. Hiero. lib. iij. Rx. Prophę lucorum incidebant ſe lanceolis donec ſanguine perfunderentur.

Lanceatus.a.um. qđ eſt lãcea armatũ. Hier. lib. ij. Rx. Si q̃s tangere eas voluerit armabit̃ ferro ⁊ ligno lãceato. Lãceati ẽt dñr qui ictu lancęę necant̃. Iul. Firmicus. Quicũqꝫ habuerint horoſcopum in. xxj. parte tauri lanceati morientur.

Lancearius qui lanceam gerit: gręce loncophorus.

Lancino.as. pe.cor. ferio lacero. Ply. Eſt ⁊ volucra canibꝰ peculiare malũ aures maxĩe lancinãs quę defendi nõ queunt.

Lances: vaſa lata ⁊ rotũda minus excauata q̃ꝫ patinę ⁊ rebꝰ diuinis apta vt docet auſo. illo v̂ſu. Turibula ⁊ patere q̃ tertia vaſa deũ lanx. Iuue. ſumpſit p vaſe eſcario in quo caro tam toſta q̃ꝫ elixa ꝯditur mẽſeqꝫ infertur. Aſpice q̃ꝫ magno diſtẽdat pectore lancẽ. Hor. in ſer. I ligna nutritus glandẽ rotundas: curuat aper lances. Et lances ſtateras dici nemo ignorat. Unde bilances dictę ſunt quę duas lances habent.

Langor ꝓprie eſt defectio viriũ ⁊ ſucci nãlis. Hinc languere dicunt̃ herbę quę incipiũt areſcere. Sed ad aĩum: q̃ñqꝫ tranſfertur ⁊ pro debilitate defectũ torpere inertiaqꝫ vſurpari ſolet. Ci. li. j. of. Nihil aũt magis cauendũ eſt ſenectuti q̃ꝫ ne lãgori ſe deſidięqꝫ dedat. Plau. in aſi. pro laſſitudine poſuit cũ ait. Ubi ſępe a languorem tua duritia dederis octo validos lictores vlmeis affectos lentis virgis.

Langueo.es.gui. deficio. ĩfirmus ſum diſſoluor. Hier. aĩaduertimus pariter oĩa verba illius aĩę languẽtis eẽ medicinam. Virg. li. ix. Purpureus veluti cũ flos ſucciſus aratro lãgueſcit moriẽs ĩterdũ lãguere ẽ timidũ eẽ. Sal. Quãto vos attẽtius ea agetis: tãto illius firmior erit aĩus. Si paulũ mõ vos languere viderint iã oẽs feroces aderũt: interdũ ocioſum eẽ Idẽ. Seqꝫ ſi pauci adiuuarẽt: lãguẽtibus alijs ĩcuriã ĩpetuꝫ facturũ. Huius v̂bi cõpoſita ſunt elangueo a quo elangueſco qđ eſt valde ĩfirmus fio. Gel. lib. ij. Negocijs ſe plęrũqꝫ vmbiaticis ⁊ varijs quęſtibus intẽtos habẽt in q̃bus oĩs eorꝫ vigor aĩ corporiſqꝫ elangueſcit ⁊ qđ Saluſtius ait ęffeminatur. Relanguo a quo relangueſco rurſus ad varitudinẽ redeo. Ouid. lib. vj. me. impoſito fratri moribunda relanguit ore. Claud. lib. j. languere pro re miſſum eſſe poſuit. Vix ille pepercit: erubuitqꝫ pręces animuſqꝫ relanguit atrox.

Langueſco inualidus tepidus ſeu ocioſus fio. Ci. in Cato. Orator metuo ne langueſcat ſenectute.

Languidus.a.um. quod languet. Ouid. lib. v. faſ. Violas arere videres: filaqꝫ purpurei languida facta croci.

Laodicea vrbs celeberrima ĩ aſia lyco flumini ĩpoſita. Primo dioſpolis appellata deiñ Rhos. poſtea laodicea a lyco flumine. Hãc vrbẽ loci v̂tus ⁊ ciues q̃dã fortunati valde magnificarũt. Primũ Hier. q̃ hereditatẽ ppl̃o diuiſit ſupra duo milia talẽtorꝫ: ⁊ ml̃tis donis ciuitatẽ exornauit: poſtea zeno orator ⁊ polemo eiꝰ filiꝰ q̃ ob res fortiter geſtas p̃us ab antonio poſtea ab auguſto ad regię dignitatis faſtigiũ euectus eſt.

Laodomia cũ accentu in pe. nomẽ propriũ a caſti filię ⁊ vxoris ꝓteſilai de qua Hiero. laodomia quoqꝫ poetarꝫ ore cantatur occiſo apud troiam proteſilao noluiſſe ſuperuiuere. Fuit et

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

alia laodomia bellerophontis filia mater ſarpedonis.

Laomedon.pe.coꝛ.nomē ꝓpꝛiū pr̄is p̄ami troianę regis a quo pr̄onymicū foꝛmaẗ laomedontiades vbi addiẗ.a.vt in multis alijs ſicut Anchiſiades Telamoniades. Aliqñ ſubtrahiẗ ſyllaba vt athemidus pꝛo athemonides. Deucalides pꝛo deucalionides. A laomedū fit poſſeſſiuū laomedonteus.a.um.

Lapathos.pe.coꝛ.ſeu lapathiū: hęrba eſt. Col. Lubꝛica iā lapathos: iā ramni ſpōte vireſcūt. Ply.li.xx. Nec lapathiū diſſimiles effectus hꝫ ſui. λαπαθου ορυγμα εις θηρεων ενεδραν και λαχανον κενωτικων γαςρος.

Lapathes.pe.coꝛ.gn̄s oleris a lapathio dictū foꝛte idē qᷦ lapathos. Ter. Sępe chelidoniā cū ſucco lapathis addes. Hęc et lapa dꝛ cuius tria ſūt gn̄a. Nā q̄daꝫ dꝛ Canaria q̄ eſt exigua canigus adherēs. Altera maioꝛ aliquāto eſt ⁊ philantropos appellaẗ: ꝙ veſtibus hoīum adherēs eos amare videatur. Eadē vocaẗ apatine. Tertia appellaẗ ꝑſonata ⁊ maxima eſt naſciturq̄ʒ iuxta riuos ⁊ flumina. Gręci eā αρτιον vocant: folia hꝫ ampliora cucurbitis ⁊ ꝑꝑ foliorum amplitudinē ea vtebantur veteres ad perſonatus faciendos.

Lapa.ę. vide in dictione lapathes.

Lapithę.pen.coꝛ.ppl̄i fuerunt quoꝝ rex fuit perithous. Hi pindon ⁊ othryn theſſalię montes habitarunt ⁊ cū centauris ꝑximis populis bella geſſerunt. Virg. Fręna pelethonij lapithę gyroſq̄ʒ dedere. A gręcis ſcribitur λαπιται. Ideo lapithę non lapithę dici debent. Virg.lib.ij.geoꝛgi. Et magno ileum lapithis cratere minantem.

Lapithos vꝛbs in cypꝛo inſula.

Lapis ꝓpꝛię eſt quē gręci λιθον vocāt ⁊ mitioꝛ minoꝛq̄ʒ ac tenacioꝛ eſt: ſaxū maius aſperius duriuſq̄ʒ. Vñ gēmę lapides nō ſaxa dñr. Ply. Nuſq̄ʒ hic vtilioꝛ q̄ʒ ī italia gigniẗ lapiſq̄ʒ nō ſaxū eſt. Idē. Eſt ⁊ viridis lapis vehemēter igni reſiſtēs ſꝫ nuſq̄ʒ copioſus ⁊ vbi inueniẗ lapis non ſaxum eſt. Et qm̄ apud veteres lapidibus milliaria ſignabanẗ.poniẗ quandoq̄ʒ lapis pꝛo milliario. Vñ legimus ad tertiū ad quartū lapidem.a lapis fit lapideus.a.um.qᷦ ex lapidibus materia conſtat. Lapidoſus.a.um.qᷦ lapidibus abundat.

Lapidarius.a.um.qᷦ ad lapides pertinet. Plau.in cap. Tindarus in latonias lapidarias ab egeone dānatur.

Lapillus diminutiuū paruus lapis. Et lapilli: lapides p̄cioſi: vt ſūt gēme margaritę. Curtius lapilli auribus pendent. Hoꝛa. Nec magis huic intra niueos virideſq̄ʒ lapillos.

Lapidicida.pe.pꝛo.dicitur ille qui lapides cędit.

Lapidicina.pe.ꝓ.locꝰ vbi lapides exciduntẗ latomię a gręcis dictę. Vñ ⁊ carcerē latomias vocamꝰ ſiue ꝙ dānati ad lapides excidēdos mittebāẗ ſiue ꝙ ſinueſſani cāpanię ppl̄i latomias habebāt inſtar carceris excauatas ex q̄bus exciſi lapides fuerant ad vꝛbē extruendā: hiſq̄ʒ pꝛo carcere vtebantur.

Lapido.as.pe.coꝛ.lapidibus cędo. vñ ſcribit Macro. lapidatū a ppl̄o romano fuiſſe. Vatiniuꝫ ſignificare volēs lapidibus iactis fuiſſe impetitum. Tranſferẗ ēt ad inanimata ⁊ ſignificat percutio pulſoq̄ʒ ſine lapidibus. Macro. Notantes eius impotentia has dicacitate lapidatā. Huius compoſita ſunt. Delapido qᷦ eſt lapidibus ſterno. Vñ delapidata loca quę lapidibus ſtrata ſūt. Dilapido diſperdo ꝯſumo. Ci. Octauio publicā dilapidabat pecuniā: ęrarium exhauriebat.

Lapio.is.iui.itum.durū efficio ⁊ q̄ſi in lapidem conuerto. Pacu. Lapit coꝛ cura ęrumna: coꝛpus conficit.

Lapideſcere apud Ply. legitur pꝛo in lapidem conuerti: quod vel a lapido vel lapis fit.

Lapſana pe.coꝛ.holus ſylueſtre triū folioꝝ. vñ apud Ply.lib.xix. ſcribitur milites cęſari expꝛobꝛaſſe ꝙ lapſana vixiſſent apud Dyrrachium. Quidam accipiunt lapſanam pꝛo bꝛaſſica ſylueſtri. Eſt enim bꝛaſſica alio nomine caulis.

Laqueus: vinculum. Unde dicimus laqueo vitam finiuit.

Laqueatus.a.um.qᷦ eſt laqueis irretitū. Col.lib.vij. Cęterum coꝛpus laqueatū ⁊ diſtentū temonibus obligaẗ īmotūq̄ʒ medentis arbitrio eſt expoſitū: ⁊ laqueatuꝫ dicitur connexum. Unde laqueata tecta. Ci.lib.j.legum. Magnificas villas: et pauimenta marmoꝛea: ⁊ laqueata tecta contemno.

Laqueare ⁊ per apocopen laquear: ⁊ laqueariū: dꝛ camerā: hoc eſt pars ſuperioꝛ cubiculi ⁊ cęnationis parum connexa quę varijs adoꝛnari ſolet coloꝛibus. Quidā etiam laquearia accipiunt pꝛo trabibus planis: quę ⁊ lacus ⁊ lacunar dicuntur.

Lar nympha fuit q̄ iunoni furta iouis cū iuturna patefecit: quā Mercuriꝰ cōpꝛęſſit: ⁊ īde geminos ſuſtulit q̄ a mr̄e lares appellati ſūt. Sūt q̄ credāt lares genioſq̄ʒ eoſdē eē exiſtimantes vnicuiq̄ʒ duos eē: alteꝝ bonū: alteꝝ malū: vt xp̄iani ēt duos angelos bonū malūq̄ʒ adeo ī cuſtodiā datos dicūt ſꝫ non natos nobiſcū: vt illi de genio ſiue lare dicūt. Colebāẗ domi focuſq̄ʒ illis ſacer erat. Vñ vulgus focū foculare appellat q̄ſi laris focū. Hi putati ſūt dij domeſtici q̄ ad vꝛbis cōmoda vigilare dñr iter cōpoſita. Oui.ī faſ. Lucifero ſubeūte lares delubꝛa tulerūt. Ab aliq̄bꝰ dij agroꝝ vocati ſūt. Tibul. Vos quoq̄ʒ fęlices quōdā nūc paupꝫis agri cuſtodes fert[?] munera vr̄a lares. Qm̄ āt lares ſiue penates ēt ꝓuatoꝝ domibꝰ p̄eſſe credebāẗ factū ē vt vtrūq̄ʒ vocabulū ꝓ ipſis domibꝰ vſurpeẗ. Mar. O mihi curaꝝ p̄tiū nō vile meaꝝ flacce antenoꝛei ſpes ⁊ alūne laris. Hoꝛ. Qui patriū numę donat fūdūq̄ʒ laremq̄ʒ.

Larariū ſacrariū.domeſticū in quo lares ⁊ dij peculiares adorabanẗ. Scribit Lampꝛidius Alexandrum ſeuerum in larariorem diuinam matutinis hoꝛis factitaſſe ad effigies deoꝝ in quibus habebat Habꝛaamum ⁊ chꝛiſtum. In ſecundo lario ſimulachꝛum habuit Virgili ⁊ Ciceronis.

Laranda ciuitas lychaonię. vnde Ptolomęus. Municipiuꝫ laranda in lychaonię parte antiochiana dicta collocat.

Lardū dictū: q̄ſi late aridū. Vñ ⁊ laridū lectum eſt. Ouid.lib.vj faſ. pinguia cur illis guſtanẗ larda kalendis. Eſt autem lardum caro ſuilla quo quomodo ſalita. Unde Ply. dixit lardum pingue hoc vnctum quaſi ⁊ macrum dici poſſit.

Larius lacus comēſis ab addua fluuio q̄ ī illū cadit augeẗ: q̄ fluuius poſtea ī padū nō lōge a Cremona influit. Dictꝰ larius a fulicaꝝ ml̄titudīe. g̃ci enī λαρος fulicā vocāt auis ē nigra aq̄tica. Hīc fit lariꝰ a.ū. Catu. veronā veniat nomē reliquēs comi męnia lariūq̄ʒ littꝰ qᷦ tn̄ negat ſuidas ait.n. λαρος κεχηνος επι τον αρπακτικον και κλεπτον επει και ο λαρος ορνεον εςιν αρπακτικον και οδδηφαγον

Larodij ppl̄i fuerunt in ſcythia aſię: vt lib.iiij. ſcribit Herodo.

Larix arboꝛis genus. Luc.lib.ix. ⁊ larices fumoq̄ʒ grauem ſerpentibus vꝛunt.

Largꝰ.a.um.qᷦ nō ē ſtrictū: ⁊ largꝰ dꝛ q̄ largiẗ. Ci.li.ij.of. Duo ſūt duo gn̄a largoꝝ quoꝝ alteri ꝓdigi: alteri liberales. Hinc large aduerbiū liberal'r abūdanter. Hoꝛ.li.car. Ligna ſuꝑ foco large reponēs. Dẗ ēt largiter q̄ʒuis non ita in vſu ſit.

Largioꝛ.pꝛofuſe dono. Cuius compoſita ſunt Dilargioꝛ varie largioꝛ. Sal.lib.j.hiſto. Igitur venditis pꝛo ſcriptoꝛum bonis aut dilargitis: elargioꝛ valde largioꝛ.

Largitas ⁊ largitio īter ſe differūt: ꝙ largitas vt Agretiꝰ auctoꝛ ē humanitatis ſit largitio ambitiōis: ē enī largitas rōnabilis ⁊ definitus liberalitatis effectꝰ largitio expēſa q̄ fit ad aucupandū fauoꝛē in petitione magiſtratuū: poniẗ tn̄ q̄ñq̄ʒ largitas ꝓ largitiōe. Ter.in adel. Quę iſthęc ſubita eſt largitas.

Lariſa nomē ē multaꝝ ciuitatū. Una eſt in plaga theſſalica: a q̄ achilles Lariſęus dictꝰ ē. Alia penſilis in creta. Alia in pelopōneſo arx argiuoꝝ. Alia ī agro attico. Ad tralles ēt aſię eſt lariſa: vt Stra. ſcribit a q̄ lariſęus iuppiter dictus ē. Lariſa quoq̄ʒ in italia quā vt Diod.li.j. ſcribit pelaſgi condidere.

Larus auis parua ⁊ nigra habitās iuxta aquas: ⁊ tam in aqua q̄ʒ in terra degit: vide in larius.

Larvę dici putanẗ a lare: hoc ē malo genio q̄ ſūt noxię inferoꝝ vmbꝛię. Vñ laruati dñr furioſi ⁊ mente moti q̄ſi a laruis exterriti quales ſūt quos vulgo demoniacos appellāt. Plau. Laruatus ędepol hoīem miſerū mēdicū q̄ritat. Hi ēt ceriti dñr a Cerere: q̄ſi cereris ira aīo vexati. Plau. Certe laruatꝰ aut ceritus. Larua ēt perſona dꝛ: ⁊ laruatū perſonatuꝫ. Hoꝛ. in Ser. Nil illi larua aut tragicis opus eſt cothurnis.

Laſanum penul.coꝛre. vaſculum ad euacuandum ventrē. Hoꝛ. Te pueri laſanum poꝛtantes ęnophoꝛumq̄ʒ.

Laſciuus.pe.pꝛo.eſt tum in vita: tum in ſermone molliculus ac

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

plus teneri ꝙ̃ robuſti ac virilis habẽs. Uir. Malo me galathea petit laſciua puella. Laſciuia mollicies petulãtia neq̃tia

Laſciuio.is. ſigt qꝺ vernacula lingua dicim⁹ ſmorbezare. Col. li. vij. Sacietate verni pabuli pecudes exhilaratę laſciuiunt.

Laſerpitiuꝫ. virgultũ herbidũ quod greci Silpion appellant: ex cuius culmo exudat ſuccus roſidus quẽ vocant laſer magnificũ in medicamentis. ⁊ in Cyrenaica ꝓuincia laudatiſſimũ. Hinc a catullo dictũ laſerpiciferis iacet cyrenis. Caulem laſerpitij maguderim vocant qꝺ tenerius eſt ⁊ minus vehemens. A laſerpitio. Cato formauit laſerpitiatus.a.um.

Laſſus per duplex. ſſ. dicit̃ tam animo ꝙ̃ corpore fatigatus.i.labore affectus: nomen eſt: nõ ꝑticipiũ. Hinc laſſitudo pro moleſtia quã ex labore ſuſcipimus. Sal. Non famẽ aut ſitim neq̃ frigus. neq̃ laſſitudinem operiri.

Laſſo. laſſas. fatigo. a quo laſſatus. Iuue. Et laſſata viris nõdũ ſaciata receſſit. Huius cõpoſitũ ẽ delaſſo vehementer laſſo. Plau. in aſi. Eum etiã hominem in ſenatu dare operam aut clientibus ibi labore delaſſatũ noctem totam ſtertere.

Laſſeo.es. laſſus. ſum. a quo laſſeſco.is. laſſus fio.

Lateo es. latui in occulto ſum. Et conſtruit̃ cũ actõ. Uirg. Nec latuere doli fratrẽ iunonis ⁊ irę. Quandoq̃ cũ datiuo. Lu. Tu mihi cã lates. Sed cũ de loco dicit̃ cõſtruit̃ cũ abltõ mediãte prępoſitione: vt lutet anguis in herba. Interdũ latere ſignificat late patere. Uir. Et ſcuta latentia ꝯdũt. Huius verbi compoſita ſũt deliteo de quo ſupra. Obliteo quod ẽ oĩno vel circunquaq̃ lateo. Sene. Qui velut timidum atq̃ iners animal metu oblituit: ille ſibi nõ viuis: ſed qꝺ eſt turpiſſimũ ventri ſõno libidini. Hic obliteſco. Uar. Ne ęſtu perrimoſa in rimis eius grana obliteſcant ⁊ recipiant aquam.

Latito as. pe. cor. ſępe aut fere ſemper lateo. Lac. li. iij. Latitantem atq̃ ignotã ſibi veritatem diſſerendo eruere voluerunt Cato tñ latitauerũt dixit pro frequenter tulerunt. Hic fit cõpo. illatito quod eſt intus latito.

Latebra ę. pen. cor. ⁊ latebrę arum. loca vbi hoĩes ſe occultant. Lac. li. j. Cedẽdũ eſt bellis quoꝝ tibi tuta latebra. Quintil. Et ꝙ̃uis odio euerſoris noſtri euocatus ⁊ latebris ſuis popul⁹ ſubſelia non implet. Dicit̃ ⁊ de feris. Liu. lib. xlvj. Inter vepres ⁊ latebras ferarũ noctẽ vnaꝫ delituit. Ponit̃ interdum latebra pro excuſatiõe. Ci. Uideãt ne quęratur latebra periurio. i. excuſatio qua lateat. i. videatur periurium.

Latebroſus locus in quo frequentes latebrę ſunt. Plau. Nam huic ętati non conducit mulier latebroſus locus.

Latebro. as. abſcondo: ꝙ̃uis non fit in vſu: a quo fit compoſitũ illatebro de quo ſupra.

Latibulũ proprie ferarum ꝙ̃uis ẽt de hominibus dicatur.

Latibulo. as. neutrum ⁊ latibulor deponens ſignificant lateo. Uar. Uide ne ſeruus dñi latibulet. Acti⁹. Progredere ⁊ ne quis latibuletur proſpice.

Laterna a lateo lꝫ lateo hẽat ꝓmã cor. laterna vo ꝓ. Mar. Dux laternauię clauſis feror area flãmis. Et tuta ẽ gremio parua lucerna meo. Dicta laterna ꝙ lũme habeat ĩcluſuꝫ. Fit ex laminis corneis ĩ q̃ cãdela ĩcludit̃ ne a vẽto extĩguat̃. Plau. ĩ am. Quo ambulas tu q́ vulcanuꝫ in cornu concluſum geris.

Latex ois humor ꝺ̃r ab eo ꝙ intra ali quid lateat. Uñ de aq̃ vino ⁊ ceteris ꝺ̃r. Hier. ad Terẽtiã. Rõne digeſſit vt terra hęc eẽt ſup quã reliqua mouerent̃ ĩmobilis vt aquaruꝫ venę altioribus mõtibus conderent̃: a q̃bus orta flumina dũ ꝑ multa ſpatia decurrũt late potãdi vſuꝫ ꝑ oẽm tractum curſus ſui animãtib⁹ exhiberẽt vt ipm mare aq̃s influẽtibus nõ excreſcat: ſꝫ vt velut vẽter q̃dã laticũ aquas ſitire videatur: ne vel fontib⁹ in eternũ manantib⁹ vl̃ fluminib⁹ ſine fine currentibus vel pluuijs aſſidue ruẽtib⁹ ꝑpetuo terra diluuio tegeretur. Uir. Regales iter mẽſas laticẽq̃ lyeũ. Oui. palladios latices cũ oleũ dicere vellet. Et Lucre. Abſinthij laticem.

Latus ſpatioſus: vt lata eſt via quę ducit ad pernitioneꝫ. Hinc aduerbium late quod ſignificat in multis locis: vt late patet detractionis vitium. Hinc latitudo pro ſpatioſitate.

Lateſco is. latus fio: ⁊ in latum extendor. Col. li. ij. Iugerũ agri non amplius quattuor ſextarijs raporũ ſeminis obſerenduꝫ eſt quarta parte amplius napis ſpargendum q̃ non in ventrem lateſcunt ſed tenuem radicem deorſum agunt.

Lato as. latum facio: ꝙ̃uis non ſit in vſu: pro quo compoſitum dilato vſurpamus de quo ſupra.

Latifoliũ qꝺ lata folia hꝫ. Uñ q̃rc⁹ gñs ex argumẽto latifolia ꝺ̃r

Latifundiũ qꝺ hꝫ latũ fundũ ⁊ magnũ. Ply. li. xvij. Latifundijs non legitima naturę feſtinatio. i. nõ pȏt vna certa rõ ꝓſcribi putãdę vineę ĩ magnis ꝓdijs: ꝙ alię ſerius id alię maturius deſiderant. Idem li. xviij. Latifundia prodidere italiam.

Latus eris. qꝺ eſt infra alã. Uirgi. Lateriq̃ argutũ accõmodat enſem. Hic lateris dolor quẽ gręci pleureſin vocant. Et latero as. vt inq̃t Priſ. ſicut ab holus eris. holero as. interdũ latus ponit̃ quaſi ꝑ ꝑte: vt ẽ illud. Fundat̃ exultatione vniuerſe terrę mõs ſyon latera aq̃lonis ciuitas regis magni.

Laterani dñr ſatellites q̃ principis alicuius latus tuent̃: qui ẽt latrones quaſi laterones vocãtur. Hi ẽt a ſtipe quam mercedis nomine accipiunt ſtipatores appellantur. Gręci vocãt ſomatophylacas quaſi corporis cuſtodes.

Lateranus nomẽ ꝓpriũ ꝯſulis romę. a quo lateranenſe palatiũ Iuue. Egregias lateranorũ obſidet ędes tota cohors Uñ ẽt lateranẽſis baſilica ſcĩ ioãnis vocata ẽ: qꝛ in lateranẽſiũ nobiliſſime gẽtis ędib⁹ extructa fuit. Hier. ad marcel. Quis credat mulierẽ nobilẽ ⁊ potẽtẽ ĩ domo laterani ꝯſulis ꝺ̃ſignati

Latuſclauus veſtis ſenatoria dictus a textura de qua Mar. in hẽdeca ſyllabo. Et lato variata mappa clauo. Hor. li. j. Ser. deſcribẽs ſenatorẽ dixit. Et latũ demiſit pectore clauum. Ab Ouidio Clauus ſimpl̃r ꝺ̃r pro ſenatoria dignitate illo verſu. Curia reſtabat claui mẽſura coacta eſt. Latiore clauo. Tul. Hoſtilius primus e regibus romanis vſus eſt: quem purpura contextum fuiſſe docet Plynius.

Laticlauij ſenatores appellati ſunt a lato clauo. Sue. ĩ Aug. Ac ne expers caſtrorum eſſet binos pleruq̃ laticlauios prepoſuit ſingulis alis.

Later laterem latere ⁊ lateres tñ inuenitur pro terra cocta ⁊ in lapidẽ durata. Uictr. Siue ſilex ſiue cęmentum: aut coct⁹ later ſiue crudus his erit vtẽdũ Plau. Latere firmior. Laterũ tria genera ſunt. Lydoron longum ſexquipede: latum pede Tetradoron e palmis quattuor. Pentadoron e quinq̃ Doron enim gręci palmum dicunt.

Laterẽ lauas: magis ẽ augere malũ rei cui dare remediũ velles

Latericius. a. um. qꝺ eſt materiatũ ex latere. Ply. Lapide duro ac ſilice ęquo cõſtruunt veluti lateritios parietes.

Laterculus dimi. paruus later. Ply. Crudis laterculis ad formam camini. Curtius ſcribit laterculo coctili ſtructos fuiſſe muros babylonis.

Latiuꝫ ea ꝑs italię eſt vbi hoſtia tyberina a latitudine vt putat Priſci. dictũ: vel vt alij ſentiũt a latẽdo: ꝙ ĩter alpes latitet: ſeu ꝙ illic latuerit Saturn⁹ dũ iouẽ fugeret. Oui. li. j. faſ. Dicta quoq̃ ẽ latiũ terra latẽtẽ deo. Uir. li. viij. Latiũq̃ vocari maluit his: qm̃ latuit ſaturnus ĩ oris. Uar. Latiuꝫ a latino rege dici aſſerit. Eſt aũt duplex latium vt docet Ser. Unum a Tyberi vſq̃ ad fundos. Aliud inde vſq̃ ad vulturnum.

Latius. a. um. quod ex latio eſt.

Latialis ⁊ hoc latiale quod ex latio eſt. vt iupiter latialis dicit̃. non tñ ſermo latialis. Uirg. Et reſidens celſa latialis iuppiter alba. Ci. in Miloniana. Sicut vtiq̃ ferias non latiales latiareſue ſed latinas dixeris aut latias.

Latiaris ⁊ hoc latiare idem quod latialis.

Latinus a. um. nomẽ deriuatũ a latio. Uir. Gñs vñ latinũ. Sal. Prĩo italiã tenuiſſe quoſdaꝫ q̃ appellabant̃ aborigines hos poſtea aduẽtu eneę phrygijs iũctos latĩos vno noĩe nũcupatos. Et latĩa porta q̃ ĩ latiũ duc̃. Heſiodus tñ ĩ theogonia ſcribit latinũ fuiſſe filiũ circes ⁊ vlyſſis q̃ tenuerit loca italię: vñ ait. κυρκη Δ ΝΕ λιου θυγατηρ υπεριονι Δαο γειναто Δυσσηος ταλασι φρονος ενφι λοτητι αγρι ονη Δε λατινον αμυμονατε κρατερομτε

Latinus nomẽ ꝓpriũ ſoceri ęneę a quo latiũ q̃dã ꝺ̃duci volũt

Latina porta Romę ſic dicta ꝙ ea in latinũ ducebat.

Latinę aꝝ. ſacrificia quędã ioui conſtituta a latinis populis di

cte q̄bus ex albano mōte ex ſacris carnē petere fuit ius cum
romanis: vt inquit Uarro. Ci. pro Plancio. Quibus muni-
cipijs vix iam qui carnem latinis petant inueniuntur.

Lathomus pe. cor. lapicida q̄ lapides cędit ⁊ quaſi fundamenta
ędificiorū p̄parat. Hier. i lib. R. Et erāt latho mor. lxx. milia

Lathomię lapicidinę loc⁹ vbi cędunt̄ lapides. Liui. li. vj. d̄ bel.
puni. Cōprębēſa poſtea priuata ędificia: ↄprębēſę lathomię
forūq3 piſcariū. Ad has lathomias dānari ſolebāt hi q̄ i op⁹
metalli dānabant̄. Plau. i Cap. Tindarus i lathomias lapi-
darias ab egione dānat̄. Erat ⁊ lathomia loc⁹ romę i carce
re ꝓpe Tullianū. Liui. li. xxx. Triūuiri carceris lathomiaruz
intēriorē cuſtodiā habere iuſſi. Lathomię ēt carcer ē ſyracu
ſis lingua ſiculoꝝ i quas ſicuti ſcribit Ci. d̄ ſuppli. Si q̄ publi
ce cuſtodiēdi erāt ex oib⁹ oppidis ſicilię deduci īperabant̄.
In lathomias Uerres multos ciues romanos coniecerat.

Latona pe. ꝓ. Apollinis ⁊ Dianę mater. Uñ ⁊ latonia dicta eſt
Diana. Uir. Aſtrorū decus ⁊ nemorū latonia cuſtos. Simi
liter Delos īſula eſt dicta latonia ꝙ ī ea latona enixa ſit apol
linem ⁊ dianam: vt ſcribit Seruius.

Latria pe. ꝓ. latine cultus obſequ3 ſeruitus. Aug. li. x. ci. dei. La
triam noſtri vbicūq3 ſanctaꝝ ſcripturaꝝ poſitū ē: īterpretati
ſunt ſeruitutē: ſed ea ſeruitus q̄ debet̄ hoībus ſecūdū quam
p̄cepit apoſtolus ſeruos dominis ſuis ſubditos eſſe debere
alio noīe grece nūcupari ſolet. Latria vo ſecūdum cōſuetu-
dinem qua locuti ſunt qui nobis diuina eloquia condide-
runt aut ſemper aut tam frequenter vt pene ſemper ea dica
tur ſeruitus quę pertinet ad colendum deum.

Latres latine ſeruus.

Latrina pe. pro. locus priuatarū ſordiu3 ⁊ ad exonerandu3 ven
trem accōmodatus a latendo. Apul. de aſi. li. ix. Omnia pror
ſus vt in quandam cęnoſam latrinam in eius aīum confle-
xerant vitia. Forice vero loca publica ī q̄bus l3 oībus ven-
trem exonerare. Cloaca locus cauus nūcupat̄ quo publicę
ſordes eluūtur. Antiqui balneū domeſticū appellare conſue
uerunt ſicuti docet Uar. lib. ij. de analogiā. Deinde cū breui-
tatis cā noīa ↄtraherent quo eſſent aptiora ꝓ lauatrina latri
nā nominauerūt: ſicut ex maxillis axillis ⁊ vexillis malę alę
⁊ vela diminuta ſūt. Plau. ī cur. Latrinā ꝓ balneo accepiſſe
videt̄ cū ait. Iſtas tuas magnas minas non pluris facio q̄3
ancillam meam quę latrinā lauat. Hinc latrinas quoq3 vul
go colluuiaria hoc ē receptacula colluuionis ſtercoris ⁊ ſor
dium. Uidenturq3 latrine differrę a cloacis tanq̄3 priuatę a
publicis Col. Immundis quacunq3 vomit latrina cloacis.

Latro. as. propriū ē canis cū vocē edit. Uirg. Multū latrante
lyciſca. Hic latratus us. ipſa vox canū. Hoc verbū inuenitur
cōſtructū cū accuſatiuo. Hiero. Canū ꝓpriū ē vt dñm ſuum
cōgaudeāt: latronē latrēt. Canes iudęi intelliguntur q̄ latra
uerūt chriſtū. ⁊ latronē cōgauiſi ſūt. Hui⁹ verbi cōpoſita ſūt
Adlatro qd̄ eſt valde vel ad aliq̄d latro. Colu. per tranſlatio
nem dixit. Sed ne cauinū q̄dē ſicut dixere veteres ſtudium
pręſtātius locupletiſſimum quēq3 adlatrandi. Oblatro cir-
cū aut cōtra latro. Lac. li. v. Qua demetrianū ſicut ipſe ait ob
latrantem atq3 obſtrepentem veritati redarguere conatur.

Latrones gręca dictio eſt: qua ſignificantur viaꝝ obſeſſores q̄
publice vel ꝑ vim furant̄ ꝙ a latere adoriant̄: vel a latendo
ꝙ latēter īſidient̄. Uirg. li. xij. Fixūq3 latronis īpauidus frā
git tellū. cū ſupius dixiſſet. Saucius ille graui venaꝝ vulne-
re pectus. De h̄ vide ī dictione fur apd̄ antiquos ēt latrones
dicebāt̄ ↄducti milites a λατρουω īſeruio. Nā ſeruiebant
mercede. Moris aūt erat vt hos īperator ⁊ circa ſe haberet:
⁊ primos mitteret ad omne diſcrimen. Dicti quaſi laterones
inquit Uar. qm̄ circa latera eſſe ſoleāt: quos nunc ſatellitas
vocant. qui principis alicuius lat⁹ tuent̄: q̄ ⁊ ſtipatores ⁊ ſo-
matophylaces vocant̄. Plau. ī mili. Nā ego hodie ad ſeleu-
cum regem niſi paraſitum meum. vt latrones quod conduxi
hinc ad Seleucum duceret qui eius regem tutarentur.

Latrocinor pen. cor. latronum more prędor: ⁊ mercede milito.
Plau. ī Corni. Latrocinat⁹ annos in Tiberino qui apud re
gem in latrocinio. fuiſti ſtipendium accepiſti.

Latrociniū ipſe latrocinādi actus. Col. Et ipſo foro latrocinin3.

Latrunculator qui rerum capitalium iudex ſiue queſtor appel-
latur ⁊ vulgo iudex maleficioru3. Ulp̄. Latrunculator de re
pecuniaria iudicare non poteſt.

Laudo as. vbis extollo. Uirg. Laudato īgentia rura. Probare
ē re. Ci. Et laudo ⁊ probo. aliq̄n laudare ē nominare. Plau
in cap. Id ſcias iouē ſuprēmū teſtē laudo. Hui⁹ cōpoſita ſūt
elaudo qd̄ veteres vſurparunt ꝓ eo qd̄ eſt plus q̄3 nomino.
Uar. Elaudat nomēq3 ei⁹ miles repetit. Collaudo ſimul lau
do. Ci. Lētulo. Si rē iſtā ex ſentētia geſſeris fore vt abſens
a multis cū redieris ab oībus collaudere. Perlaudo valde.
laudo. Lact. li. vj. Eas res: q̄s ēt hō ſi ↄtēpſerit iure plaudat̄

Laus ꝓprie vtus ē nō aliūde ꝓueniēs: ſed ſuis nixa radicibus
Uirg. Primam merui qui laude coronam. Dicta laus απο
του λαου hoc ē a populo ꝙ proprie laus ſit populi de ali-
quo recta loquentis.

Laudatio: eſt ipſa laudantis oratio: quamuis quādoq3 laus ꝓ
laudatione ponatur.

Laudabile quod merito laudari poteſt.

Laudatiu⁹ a. um. qd̄ laudat. vñ laudatiuū gn̄s d̄r demōſtratiuū

Lauerna dea fuit quā romani coluere a qua lauerniones dicti
ſunt fures ꝙ ſub tutela deę lauernę eſſent in cuius loco ob-
ſcuro ſoliti erāt inter ſe furta diuidere. Hinc lauernalis por
ta romę dicta eſt ab ędę lauernę propinqua.

Lauo. as. lauaui. atum. Ter. in eu. Abeunt lauatū ꝑſtrepūt. Hor.
ī Ser. Aſt vbi me feſſu3 ſol acrior ire lauatū Admōuit. Oui.
li. iij. faſ. Sacra lauaturas mane p̄bebat aq̄s. Inde lauatio et
lauator. Ci. Uarroni. Si minus ꝑſequar incumanū ⁊ ante te
certiorē faciā vt lauatio pata ſit. Hoc ē balneū Declinat̄ ēt ⁊
magis ī vſu ē Lauo is. laui. lotū. vl' lautū. Uir. li. x. viſcerib⁹
ſup īfūdēda lauit īproba teter ora cruor. Hor. ī ſer. Ora ma-
nuſq3 tua lauim⁹ ferōia nympha Quoꝝ pria cū ſit breuis pōt
eē p̄ñtis tpis. Eſt aūt lauare abluere: ⁊ aq̄ q̄q3 ſordida pur-
gare. Plau. Sedim⁹: manus lauim⁹. Uir. lumiſ effoſſi fluui
dū lauit īde cruorē. Interdū ſiḡt madefacē humectare. Pla.
ī pſeu. Heſtas tabellas: eas lachrymis lauit. vñ lotū ablutum
mūdatū. Interdū auferre. Col. lib. iiij. Ea res ſeminio lauit
acorē maloꝝ Hui⁹ ↄpoſita ſūt Abluo qd̄ ē lauo mūdo. Col.
li. iij. Tū ēt cliuoſis locis q̄ terra q̄ ī eū ↄgeſta ē pluuijs nō ab
luit̄. Lac. li. iiij. vñ appet iudeos nullā aliā ſpē hēre niſi ſe ab
luerīt ſāguīe. Alluo colluo ſil' lauo purgoq3. Ply. ꝓdeſt ēt gi
giuis ſi eo ſępi⁹ colluat̄. circūluo circūfluo. Pōp. Cū vndiq3
ſtagnū circūluit: ⁊ militi ī acceſſū facit. deluo diluo eluo illuo
ītus lauo. īterluo ꝑluo ꝓluo p̄luo reluo rurſus lauo. ⁊ q̄ñq3
ſoluo repignero. Plau. Repignerat reluit vendit. Subluo
ſubt⁹ lauo Col. li. vij. In ēgo bis ī die ſubluit̄ aq̄ calida mox
decocto agrico ⁊ ſale cū adipe defricat̄ dū ſaniei vis emanat

Lautus a. um. mō ſiḡt lotū. Ter. Te ne ad ſymbolu3 venire vn-
ctū atq3 lautū e balneis: Mō ſiḡt mūdū Apul. Uir. ꝑb⁹ pu-
rus laut⁹ ſimplex. vñ lauta cęna: ⁊ laut⁹ hō ab elegātia ⁊ ni-
tore dñr. Mō elegās. Ci. cōītes iſtius atq3 amici hoīes lauti
atq3 vrbāi. Mō diuitē nitidū ī veſte ⁊ victu delicato Mar.
Iſta q̄dē lauta ē: dapibuſq3 īſtructa ſupbis. Qd̄ tractum eſt
a lauatione. hui⁹ dimi. ē. lautulus a quo aduerbium lautulę.

Lautulę a lauando dictę ſunt quas gręci thermas nominant.

Lauticia epulaꝝ magnificentia a lauatione dicta: q2 apud anti-
quos elegātię quę nunc ſunt nō erant ⁊ raro q̄s lauabat. lau
tia munera dicebant̄ quę romani ꝑ queſtores legatis exter
rarum nationum mittebant: vt inquit Plutar. in problema-
tis. vnde ſcribit Ply. Lautia atalo fuiſſe decreta.

Lauatitia mūdicia quę in veſtitu pariter ⁊ cibo fit: Et antiqui-
tus dicebatur farina ex tritico aqua conſperſo.

Lauacrū. pe. ꝓ. a lauo as. balneū in quo q̄s lauari cōmode po
teſt gel. Lucorū vmbra ingenitū longis ambulacris ⁊ mol-
libus ędium poſticum refrigerantibus lauachris.

Lauatrinę dñr in q̄s lotura proijcitur quę ⁊ aquaria ⁊ aquario
la vocant̄. Nec inculina tm̄: ſed in triclinijs quoq3 ⁊ cubicu
lis ⁊ cęnationibus cum dignitate ⁊ elegantia fiunt.

Lautrices dicuntur duorum fratrum vxores

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Laurus ſcđe ⁊ q̄rtę declinationis: ſed rectius ſcđm ſcđam inflectit: q̄z melius ſonat. Eſt aũt genus arboris q̄ grece Δαφνη daphne đr. Petronius in Saty. Et baccis redimita daphne. Hęc arbor apollinis ē ꝓp daphnē quã amauit ĩ ea deformatã: ſiue ꝙ ſpectatiſſima naſcit̃ ĩ parnaſo. Euſebiꝰ ſcribit eam ſoli dicatã: qm̃ ignea ē: vñ odio maxīe a demonibꝰ habet̃ ſiue ꝙ plurimũ ſonat ſi vrat̃ ꝙ ꝑdicendi artem deſignat. Diuinationis aũt deus. Apollo exiſtimat̃. Janitrix quoq̄z cęſarũ ⁊ pōtificũ: triũphiſq̄z dicata ſola arborũ fulmine nō tangitur Duo eius gñã tradit cato delphicã ⁊ cypriã. Delphica laurus dicta ꝙ victores delphis. ea coronarent̃ ⁊ ē viridior laurus cypriã ſolio breui nigro ſubcriſpã. Quidã muſtacez addiderũt: qm̃ muſtaceis ſubijcerent̃. Hãc eē ſolio maximo cōſtat flaccidoq̄z ⁊ albicãte. Alij cinũ quã ſylueſtrē laurũ ĩtelligunt nōnulli ſui generis arborē: differt colore. Eſt. n. cęrulea bacca. Alia ēt numerant̃ genera quę apud ſipontinum habent̃.

Laurea ꝓprie vt ſentit Ply. lauri foliũ appellat̃ ꝑpetuo virens ⁊ topiario operi accedens. aliqñ ponit̃ ꝓ laulo. Hor. Tũ ſpiſſa ramis laurea feruidis. aliqñ pro corona ex lauro facta q̄ in triũphis adhibebat̃. Cato vō li. de re ru. lauream ⁊ laurum mutata diphthōgo lorẽã ꝓ eadem accipit. ab hac arbore nomen impoſitum eſt hominibus. Nam laurea Tulius ciceronis libertiꝰ dictus fuit. Laura etiam ꝓpriũ nomen mulieris.

Laureola cum accentu in antepe. dimi. a Laurea ⁊ pro corona triumphali capitur: ⁊ laureus proprium nomen.

Laureus. a. um. qđ eſt ex mã lauri. Qũo roſeus: myrteus.

Lauretũ locꝰ ĩ q̄ laurorũ copia ē: veluti roſetũ myrtetũ ſpinetũ.

Laureo as. a laurea fit: ⁊ ſigt̃ laureã ĩ capite pono. Hinc laureati qui laureis coronati ſunt. vñ Ci. laureatos faſces dixit.

Laurētũ nomen ciuitatis ſolis ĩdigēs quod ibi ſepultus ſit Tacius rex q̄ a laurentibꝰ occiſus fuit vel a ſylua laurea q̄ exciſa ędificatus eſt vicus. vel vt inq̄t Priſ. a lauro ibi inuenta dum picus cã conderet. hinc laurentes populi dicti ſunt.

Laurens tis. ⁊ hic ⁊ hęc laurentis q̄ ex laurento ciuitate ē. Uir. Laurentis regia picti.

Lauro lauinium vrbs latij proxima laurento.

Laurentiꝰ: laureolus: laura ⁊ laurētia. Fauſtuli romuli ⁊ remi nutrix. Nomina viroꝝ ac mulierũ ꝓpria a lauro deducta.

Laurentalia feſta quę in laurentię nomine fiebant.

Lauce inſula in ponto boriſthenis hoſtio obiecta dicta achillea quoniam achilles ibi ſitus ſit.

Laxus a. um. largus ⁊ ſpatij maioris. Uir. Et primum laxos tenui de vimine cyclos ceruici ſubiectę. Col. li. j. Nec dubiũ q̄n minus reddat laxus ager non recte cultus q̄z anguſtus eximie. Aliqñ ponit̃ ꝓ molli remiſſo languido. Uir. Et premere ⁊ laxas ſciret dare iuſſus habens. vnde laxi funes dicunt̃ languidi ſemicōſumpti. Et vela laxa qñ venti nō flant. Hic prolixum quaſi porro laxum. Inuenit̃ laxum aduerbium ꝓ late. Mar. Et adhuc ſuperat centies tibi laxum.

Laxo. as. latũ facio aperio. ⁊ quaſi libero. Uir. Laxat clauſtra ſinon. Ci. in cato. Qui ſi ex libidinũ vinculis laxatos eē nō moleſte ferunt. Hinc cōponit̃ Relaxo qđ eſt rurſus laxo recreo remitto. Ci. lib. j. offi. Atq̄z etiã cum relaxare animos voluerint caueant intemperantiam.

Laxitas ⁊ laxamētũ idē qđ remiſſio. Liu. li. ij. Nihil laxamenti nec venię habere ſi modũ exceſſeris. Ci. Et admittenda hominum cuiuſq̄z modi multitudo adhibenda ē cura laxitatis.

L ante E

Lea quę ⁊ lęgna dicit̃. Lucil. Irritata lęę iaciebãt corpora ſaltu Uir. Torua lęgna lupũ. ſeq̄tur lupus ipſe capellam. Lęę inſula eſt iuxta. Cyrenaicã aphricę regionē. Scribit Ar. li. de aĩalibus lęgnã primo fętu quinq̄z parere: ſecũdo quattuor ac ꝑ ſingulos vno minus: poſtq̄z vō vnum tantum pepererit ſterileſcere ac fętus ipſos initio informes ac niſi bimeſtres moueri ſemeſtres vix ingredi poſſe.

Lebes etis. pe. pro. vas ęneũ in quo res bulliunt vt docet porphi. ſuper li. ix. iliados. Et eſt generis maſculini ⁊ feminini. Qui. vigiti fuluos operoſo ex ęre lebetes. In ezechiele. Hęc ē lebes: vos ãt carnes. Inuenit̃ ēt lebeta ę. Hier. ĩ li. paralip. Pacificas hoſtias coxerunt in lebetis ⁊ cacabis ⁊ ollis.

Lebedus pe. ꝓ. ciuitas: quę a colophone cētum ⁊ viginti ſtad. diſtat. Hic ſcęnicorum hiſtrionum collegium fuit qui ludos ac certamina libero patri quotannis celebrabant.

Lechęum alterius maris portũ appellari tradit liuius in bello macedo. gręci λεχη portus ipſos vocant. Papi. Curua palęmonio ſecluditur vnda lechęo.

Lectus dictus eſt vt Uar. inq̄t ꝙ lectis herbis ⁊ frondibꝰ ſtramenta facerent: vel vt alij putant ab alliciendo ꝙ fatigatos ad q̄ſcēdũ alliciat. niſi ſit qđ antiqui gręci λεκτροι lectuz dicũt. Aliqñ ſumit̃ pro mēſa cōuiuaꝝ qui ⁊ diſcubitorius ⁊ triclinarius đr. Huius dimi. eſt lectulus. legitur ⁊ lecticulus. lectum vero promontorium eſt in aſia.

Lectiſternium: cum ſacrorum gratia lecti in templis ſternebantur ad diſcumbendũ ſiue pernoctandum.

Lectiſternator qui lectum ſternit. Plau. in pſeu. Tu eſto lectiſterniator: tu argentum eluito.

Lectica. pe. pro. cathedra ⁊ ſedes qua ferebantur diuites ⁊ potētes: in q̄ puluinar ⁊ lectulus ſtratus erat. Gręce hexaphorum ꝙ a ſex ſeruis portaret̃. Iuue. Namq̄z facit ſomnũ clauſa lectica feneſtra. Huius dimi. ē lecticula. Sue. A cęna in lecticulam ſe lucubratoriam recipiebat. Ci. Martio. vt nr̃as villas obire ⁊ mecum ſimul lecticulam concurſare poſſis.

Lecticariꝰ q̄ lecticã deferebat. Ser. ſul. Coactus ſuz ĩ eadē illa lectica q̄ ipe delatꝰ erã: meiſq̄z lecticarijs ĩ vrbē eum referre

Lectipes. pe. cor. hęrba ſpillo ſilis ſurculoſa: palmi altitudine.

Lecythus. pe. cor. gręce ληκυθος ampulla olearia. Hier. li. iij. Re. Hydria farinę non deficiet ⁊ lecythus olei non eſt imminutus. Pro lecytho Cyprianus capſacem vſurpauit.

Lego as. in legationem mitto. Plau. in am. Eos legat telebois. Hinc legati. legatio legatorũ miſſio. Quandoq̄z legare eſt legatũ facere: vt Cęſar caſſiũ ſibi legauit. Quandoq̄z cōmittere Plau. in caſi. Quin ruries in pręfectura tua q̄n potiꝰ qđ legatum ē tibi negociũ id cura: Quando decernere deliberare et teſtamēto relinquere vt teſtator liberto ſuo argēti pōdo decē legauit hoc ē decreuit ex hereditate ſua decē argēti pōdo liberto ſuo ꝯferri. Liui. li. j. Numitori q̄ ſtirpis maximꝰ erat regnũ vetuſtatũ ſyluię gentis. Huius verbi compoſita ſunt Allego Ablego Delego a quo ſubdelego. Relego Sublego quę habent pe. pro. Deriuata ſunt collega ⁊ collegium.

Legatus qui legatione fungitur. Uir. legati reſponſa ferunt. Et legatus qui imperatoris vicem tenet.

Legatũ deliberatio q̄dã hęreditatis q̄ teſtator ex eo quod vniuerſum hęredis foret alicui q̄d collatum vellit. Modeſti. legatum eſt donatio q̄dã teſtamento relicta Et legati appellatione fideicōmiſſum ⁊ mortis cã donatio continentur.

Legatarius vel legataria đr cui ex teſtamento aliq̄d legatuz eſt.

Legator q̄ aliquid legat. Sue. in Tibe. Iterum eo cenſente vt trebianis legatam in opus noui theatri pecuniam admonitionem vię transferre concederetur obtinere nō potuit qui rata voluntas legatoris eſſet.

Legaticius a um. quod ad legatum pertinet. Unde legaticium viaticum dicitur quod interdum accipere legati ſolent qui ad ſacrarium principis mittuntur.

Lego. is. gi. lectũ. ꝓprie colligo. Col. li. ij. Optimã quãq̄z ſpicam legere opz ſeparatimq̄z ex ea ſemē reponere. Hinc tractum ē vt legere ēt ſit oculis ſcripta ꝑcurrere: qm̃ litterę oculis legi ideſt colligi videant̃. Uirg. At ſimul heroum laudes ⁊ facta parētis iam legere. Propter qđ ea quoq̄z quę picta ſunt legere dicimur. Idē li. vj. Quin protinus oēm perlegerent oculis picturam. Tractũ a gręcis qui γραφειν ſcribere ⁊ pingere dicunt. Itē q̄z ad qđ accedimus melius oculis cernimꝰ factum eſt vt legere ꝓ adherere ⁊ accedere ponat̃. Liui. Ipe compoſitis ſicilie rebus oram italię legens Ariminũ peruenit. Item qm̃ nautę dum aſpera loca prętereunt legere. i. colligere vella conſueuerũt qñq̄z pręterire ſigt̃. Uirg. littoraq̄z Epiri legimus. Eſt qñ ꝓ eligere ponat̃: vt ipſe cana legã tenera lanugine mala. Aliquãdo ꝓ ſurripere ꝙ ea quę furantur